

Dziennik Urzędowy L 159

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

20 czerwca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 681/2007 z dnia 13 czerwca 2007 r. zmieniające wykazy postępowań upadłościowych i likwidacyjnych oraz wykazy zarządców zawarte w załącznikach A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego ...** 1
- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 682/2007 z dnia 18 czerwca 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii** 14
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 683/2007 z dnia 19 czerwca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 26
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 684/2007 z dnia 19 czerwca 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla wieprzowiny 28
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 685/2007 z dnia 19 czerwca 2007 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 30
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 686/2007 z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz dla wniosków złożonych w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 533/2007 na mięso drobiowe 32
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 687/2007 z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz dla wniosków złożonych w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 na niektóre produkty w sektorze jaj i albumin jaj 34
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 688/2007 z dnia 19 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2771/1999 w odniesieniu do przyjmowania do składowania masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oddanego do sprzedaży** 36

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 689/2007 z dnia 19 czerwca 2007 r. ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do jaj i żółtek jaj wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	37
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2007 z dnia 19 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1412/2006 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Libanu	39

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/424/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 18 czerwca 2007 r. przyjmująca zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii	42
---	----

ZALECENIA

Komisja

2007/425/WE:

★ Zalecenie Komisji z dnia 13 czerwca 2007 r. określające działania dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2551)	45
---	----

STANOWISKA

Europejski Bank Centralny

2007/426/WE:

★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 31 maja 2007 r. zmieniające wytyczne EBC/2004/15 w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie bilansu płatniczego, międzynarodowej pozycji inwestycyjnej oraz płynnych aktywów i pasywów w walutach obcych (EBC/2007/3)	48
--	----

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

★ Decyzja Rady 2007/427/WPZiB z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie	63
---	----

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 681/2007

z dnia 13 czerwca 2007 r.

zmieniające wykazy postępowań upadłościowych i likwidacyjnych oraz wykazy zarządców zawarte w załącznikach A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 45,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załącznikach A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 wymieniono przyjęte w ustawodawstwie krajowym państw członkowskich nazwy postępowań i zarządców, do których rozporządzenie to ma zastosowanie. Załącznik A zawiera wykaz postępowań upadłościowych, o których mowa w art. 2 lit. a) tego rozporządzenia. Załącznik B zawiera wykaz postępowań likwidacyjnych, o których mowa w art. 2 lit. c) tego rozporządzenia, a załącznik C zawiera wykaz zarządców, o których mowa w art. 2 lit. b) tego rozporządzenia.
- (2) Załączniki A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 zostały zmienione: Aktem przystąpienia z 2003 r., tak aby obejmowały postępowania upadłościowe i likwidacyjne oraz zarządców z dziesięciu nowych państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r.; rozporządzeniem (WE) nr 603/2005⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 694/2006⁽³⁾ w celu wprowadzenia zmian w wymienionych załącznikach w odniesieniu do kilku państw członkowskich; a także rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006, tak aby obejmowały postępowania upadłościowe i likwidacyjne oraz zarządców z Bułgarii i Rumunii.
- (3) W dniu 29 sierpnia 2006 r. Republika Czeska zgłosiła Komisji, zgodnie z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000, zmiany do wykazów zawartych w załącznikach A, B i C do przedmiotowego rozporządzenia.
- (4) W dniu 26 stycznia 2007 r. Rumunia zgłosiła Komisji, zgodnie z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000, zmiany do wykazów zawartych w załącznikach A, B i C do przedmiotowego rozporządzenia.
- (5) W dniu 27 lutego 2007 r. Włochy zgłosiły Komisji, zgodnie z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000, zmiany do wykazów zawartych w załącznikach B i C do przedmiotowego rozporządzenia.
- (6) W dniu 23 marca 2007 r. Szwecja zgłosiła Komisji, zgodnie z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000, zmianę do wykazu zawartego w załączniku C do przedmiotowego rozporządzenia.
- (7) Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia są związane rozporządzeniem (WE) nr 1346/2000 i na mocy art. 45 tego rozporządzenia uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani nie ma ono wobec niej zastosowania.
- (9) Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 30.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 100 z 20.4.2005, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 121 z 6.5.2006, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

3) załącznik C zostaje zastąpiony tekstem zawartym w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1346/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik A zostaje zastąpiony tekstem zawartym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) załącznik B zostaje zastąpiony tekstem zawartym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Znajdujące się w załącznikach A, B i C nazwy obowiązujące w Republice Czeskiej stosuje się jednak od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady
W. SCHÄUBLE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK A

Postępowania upadłościowe, o których mowa w art. 2 lit. a)

BELGIË/BELGIQUE

- Het faillissement/La faillite
- Het gerechtelijk akkoord/Le concordat judiciaire
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs
- Reorganizace
- Oddlužení

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

EESTI

- Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΣ

- Η πτώχευση
- Η ειδική εκκαθάριση
- Η προσωρινή διαχείριση εταιρείας. Η διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών
- Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

ESPAÑA

- Concurso

FRANCE

- Sauvegarde
- Redressement judiciaire
- Liquidation judiciaire

IRELAND

- Compulsory winding-up by the court
- Bankruptcy
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent
- Winding-up in bankruptcy of partnerships
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution
- Company examinership

ITALIA

- Fallimento
- Concordato preventivo
- Liquidazione coatta amministrativa
- Amministrazione straordinaria

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου
- Πτώχευση κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

- Bankrots
- Izlīgums
- Sanācija

LIETUVA

- įmonės restruktūrizavimo byla
- įmonės bankroto byla
- įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

- Faillite
- Gestion contrôlée
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)
- Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás
- Felszámolási eljárás

MALTA

- Xoljiment
- Amministrazzjoni
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri
- Stralċ mill-Qorti
- Falliment f'każ ta' negozjant

NEDERLAND

- Het faillissement
- De surséance van betaling
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren
- Das Ausgleichsverfahren

POLSKA

- Postępowanie upadłościowe
- Postępowanie układowe
- Upadłość obejmująca likwidację
- Upadłość z możliwością zawarcia układu

PORTUGAL

- O processo de insolvência
- O processo de falência
- Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:
 - A concordata
 - A reconstituição empresarial
 - A reestruturação financeira
 - A gestão controlada

ROMÂNIA

- procedura insolvenței
- reorganizarea judiciară
- procedura falimentului

SLOVENIJA

- Stečajni postopek
- Skrajšani stečajni postopek
- Postopek prisilne poravnave
- Prisilna poravnava v stečaju

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie
- Reštrukturalizačné konanie

SUOMI/FINLAND

- Konkursi/konkurs
- Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

- Konkurs
- Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)
 - Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation
 - Bankruptcy or sequestration".
-

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK B

Postępowania likwidacyjne, o których mowa w art. 2 lit. c)

BELGIË/BELGIQUE

- Het faillissement/La faillite
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

EESTI

- Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΣ

- Η πτώχευση
- Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

- Concurso

FRANCE

- Liquidation judiciaire

IRELAND

- Compulsory winding-up
- Bankruptcy
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent
- Winding-up in bankruptcy of partnerships
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ITALIA

- Fallimento
- Concordato preventivo con cessione dei beni
- Liquidazione coatta amministrativa
- Amministrazione straordinaria con programma di cessione dei complessi aziendali
- Amministrazione straordinaria con programma di ristrutturazione di cui sia parte integrante un concordato con cessione dei beni

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές (με την επικύρωση του Δικαστηρίου)
- Πτώχευση
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

- Bankrots

LIETUVA

- įmonės bankroto byla
- įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

- Faillite
- Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

- Felszámolási eljárás

MALTA

- Stralċ volontarju
- Stralċ mill-Qorti
- Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut

NEDERLAND

- Het faillissement
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren

POLSKA

- Postępowanie upadłościowe
- Upadłość obejmująca likwidację

PORTUGAL

- O processo de insolvência
- O processo de falência

ROMÂNIA

- procedura falimentului

SLOVENIJA

- Stečajni postopek
- Skrajšani stečajni postopek

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs

SVERIGE

- Konkurs

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court
 - Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)
 - Bankruptcy or sequestration".
-

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK C

Zarządcy, o których mowa w art. 2 lit. b)

BELGIË/BELGIQUE

- De curator/Le curateur
- De commissaris inzake opschorting/Le commissaire au sursis
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes
- De vereffenaar/Le liquidateur
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик
- Временен синдик
- (Постоянен) синдик
- Служебен синдик

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce
- Předběžný insolvenční správce
- Oddělený insolvenční správce
- Zvláštní insolvenční správce
- Zástupce insolvenčního správce

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter
- Vergleichsverwalter
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)
- Verwalter
- Insolvenzverwalter
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)
- Treuhänder
- Vorläufiger Insolvenzverwalter

EESTI

- Pankrotihaldur
- Ajutine pankrotihaldur
- Usaldusisik

ΕΛΛΑΣ

- Ο σύνδικος
- Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών
- Ο ειδικός εκκαθαριστής
- Ο επίτροπος

ESPAÑA

- Administradores concursales

FRANCE

- Mandataire judiciaire
- Liquidateur
- Administrateur judiciaire
- Commissaire à l'exécution du plan

IRELAND

- Liquidator
- Official Assignee
- Trustee in bankruptcy
- Provisional Liquidator
- Examiner

ITALIA

- Curatore
- Commissario giudiziale
- Commissario straordinario
- Commissario liquidatore
- Liquidatore giudiziale

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής
- Επίσημος Παραλήπτης
- Διαχειριστής της Πτώχευσης
- Εξεταστής

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators

LIETUVA

- Bankrutuojančių įmonių administratorius
- Restruktūrizuojamų įmonių administratorius

LUXEMBOURG

- Le curateur
- Le commissaire
- Le liquidateur
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő
- Felszámoló

MALTA

- Amministratur Provizorju
- Riċevitur Uffiċjali
- Stralċjarju
- Maniġer Speċjali
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment

NEDERLAND

- De curator in het faillissement
- De bewindvoerder in de surséance van betaling
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Masseverwalter
- Ausgleichsverwalter
- Sachwalter
- Treuhänder
- Besondere Verwalter
- Konkursgericht

POLSKA

- Syndyk
- Nadzorca sądowy
- Zarządca

PORTUGAL

- Administrador da insolvência
- Gestor judicial
- Liquidatário judicial
- Comissão de credores

ROMÂNIA

- practician în insolvență
- administrator judiciar
- lichidator

SLOVENIJA

- Upravitelj prisilne poravnave
- Stečajni upravitelj
- Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave
- Sodišče, pristojno za stečajni postopek

SLOVENSKO

- Predbežný správca
- Správca

SUOMI/FINLAND

- Pesähoitaja//boförvaltare
- Selvittäjä//utredare

SVERIGE

- Förvaltare
- Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

- Liquidator
 - Supervisor of a voluntary arrangement
 - Administrator
 - Official Receiver
 - Trustee
 - Provisional Liquidator
 - Judicial factor".
-

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 682/2007**z dnia 18 czerwca 2007 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Dnia 28 marca 2006 r. Komisja opublikowała zawiadomienie ⁽²⁾ wszczynające postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii. W dniu 20 grudnia 2006 r. Komisja nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1888/2006 ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie cła tymczasowych”), tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz tego samego produktu.

B. DALSZA PROCEDURA

- (2) Po powiadomieniu o istotnych faktach i wnioskach, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych, kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia pisemne przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej. Dnia 9 lutego 2007 r., zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, w siedzibie Komisji odbyło się spotkanie pomiędzy producentem eksportującym, związkiem producentów tajlandzkich, rządem Tajlandii oraz producentami wspólnotowymi. Spotkanie poświęcone było zagadnieniu konkurencji na wspólnotowym rynku kukurydzy cukrowej.

- (3) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

- (4) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i wnioskach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii, oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Wyznaczono im również okres, w którym mogły składać uwagi związane z przedstawieniem wymienionych istotnych faktów i wniosków, na podstawie których wprowadza się ostateczne środki antydumpingowe.

- (5) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

- (6) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2005 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Jeśli chodzi o tendencje istotne dla oceny szkody, Komisja przeanalizowała dane obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. („okres badany”). Okres przyjęty do ustaleń w sprawie podcięcia, zaniżania ceny oraz usuwania szkody to wspomniany wcześniej okres objęty dochodzeniem.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (7) Wobec braku uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego, motywy od 13 do 15 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

D. DUMPING**1. Kontrola wyrwykowa i badanie indywidualne**

- (8) Kilku eksporterów oraz związek producentów tajlandzkich sprzeciwili się sposobowi kontroli wyrwykowej oraz badaniu indywidualnemu opisanym w motywach od 16 do 20 rozporządzenia w sprawie cła tymczasowych. W szczególności twierdzili oni, że próba nie była reprezentatywna, gdyż Komisja nie wzięła pod uwagę innych czynników, takich jak wielkość przedsiębiorstw czy ich położenie geograficzne. Ponadto twierdzili oni, że przeprowadzenie kontroli wyrwykowej w większej liczbie przedsiębiorstw niż w czterech wybranych nie byłoby nadmiernie uciążliwe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 75 z 28.3.2006, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, str. 68.

(9) Jak jest to wytłumaczone w motywach od 16 do 18 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja uznała, że w celu osiągnięcia najwyższej możliwej reprezentatywności próby, uwzględniając ograniczenia czasowe dochodzenia, właściwe było objęcie próbą tylko tych czterech przedsiębiorstw, ponieważ i) umożliwiło to objęcie większej wielkości wywozu; oraz ii) można w ten sposób było zbadać te cztery przedsiębiorstwa w przewidzianym okresie. W art. 17 rozporządzenia podstawowego nie jest określony próg, powyżej którego liczba eksporterów uznana zostałaby za na tyle dużą, by uzasadnić pobieranie próby, ani nie jest w nim podana dokładna liczba podmiotów, które powinny zostać uwzględnione w próbie. W odniesieniu do ostatniej kwestii, w gestii Komisji leży ocena, co w przewidzianym okresie może zostać poddane dochodzeniu, przy zadbanu o to, by próba objęła możliwie jak największą część omawianego wywozu. Wybrana próba objęła 52 % całkowitego wywozu z Tajlandii w trakcie okresu objętego dochodzeniem, co jest uznawane za wysoce reprezentatywne pod względem wielkości wywozu.

(10) Próbę dobrano zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, na podstawie kryterium objęcia jak największej reprezentatywnej wielkości wywozu z Tajlandii do Wspólnoty, jaka mogłaby zostać zbadana w dostępnym czasie. Ze względu na dużą reprezentatywność wybranej próby pod względem wielkości wywozu uwzględnienie innych czynników, takich jak wielkość przedsiębiorstw czy ich położenie geograficzne, nie zostało uznane za konieczne.

(11) Ponadto, jak stwierdzono już w motywie 20 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, nie było możliwe przeprowadzenie dochodzenia w przypadku większej liczby przedsiębiorstw, ponieważ uczyniłoby to je zbyt uciążliwym i uniemożliwiłoby jego ukończenie w przewidzianym czasie.

(12) Na tej podstawie odrzucone zostają wnioski niektórych stron dotyczące motywów od 16 do 20 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, które niniejszym zostają potwierdzone.

2. Wartość normalna

(13) Jeden producent eksportujący stwierdził, że w jego przypadku nastąpiły liczne błędy w obliczaniu wartości normalnej. Wniosek ten został sprawdzony i uznano, że nie zaistniały żadne błędy.

(14) Wobec braku innych uwag w tym zakresie, motywy od 21 do 32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

3. Cena eksportowa

(15) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden z producentów eksportujących nie zgodził się z niektórymi ustaleniami przytoczonymi w motywie 34 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Strona ta twierdziła, że uwzględniona powinna zostać cała sprzedaż eksportowa przedsiębiorstwa, w tym sprzedaż produktów zakupionych, które zostały wyprodukowane przez innych niezależnych producentów. Strona twierdziła, że zakupione gotowe produkty powinny być uznane za stanowiące jej własną produkcję, ponieważ zdaniem tej strony zostały one wyprodukowane w ramach systemu umów o pracę nakładczą.

(16) Jednakże należy zauważyć, że podczas ustalania indywidualnych marginesów dumpingu pod uwagę można wziąć jedynie produkty wyprodukowane przez danego producenta eksportującego. Jeśli producent eksportujący dokonuje częściowego zakupu produktu w celu dalszej sprzedaży go we Wspólnocie, działa w odniesieniu do tego produktu w podobny sposób jak agent lub przedsiębiorstwo handlowe i taka odsprzedaż nie może zostać uznana podczas określenia indywidualnego marginesu dumpingu.

(17) W trakcie postępowania okazało się, że omawiany producent eksportujący kupował od innych producentów część towarów przeznaczonych na sprzedaż do Wspólnoty. Później okazało się również, że omawiany eksporter zawsze płacił za gotowy produkt, co było odnotowywane w jego systemie księgowości jako zakup gotowego produktu. Nie został przedstawiony żaden dowód (tak zwana umowa o pracę nakładczą) na to, że towary były od samego początku własnością producenta eksportującego oraz że działalność innych przedsiębiorstw ograniczała się zwykłego przetwarzania.

(18) Po przedstawieniu ostatecznych wniosków jeden współpracujący producent eksportujący ponowił swój zarzut, twierdząc, że powinien być uznawany za współproducenta produktu kupowanego u innych producentów. Ponieważ, jak wskazują faktury zakupu, prawo własności produktów wytworzonych przez innych producentów zostało przeniesione na producenta eksportującego objętego dochodzeniem dopiero po zakończeniu procesu produkcyjnego, potwierdzono, że producent eksportujący nie może zostać uznany za producenta lub współproducenta produktu kupionego w celu dalszej sprzedaży.

- (19) W świetle powyższych ustaleń wniosek tego producenta eksportującego zostaje odrzucony i niniejszym potwierdzone zostają motywy 33 i 34 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (20) Związek importetów stwierdził, że zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić dostosowanie, które uwzględni powódź w Tajlandii; powódź przyczyniła się do niskich cen eksportowych produktu objętego potępowaniem oraz zwiększonej ceny surowca – kukurydzy cukrowej. W odniesieniu do tej kwestii należy zauważyć, że wniosek nie został przedstawiony lub uzasadniony przez żadnego z producentów eksportujących. Ponadto powódzie są częstym zjawiskiem w Tajlandii i w trakcie negocjacji umów nie można ich uznać za nieprzewidywalną okoliczność, w szczególności w odniesieniu do cen eksportowych. Analiza wykazała również, że wpływ powodzi na ceny surowca, jakim jest kukurydza cukrowa, ograniczałby się wyłącznie do ostatniego kwartału OD, gdyż producenci eksportujący kupili większą część surowca przed tym okresem. W związku z powyższym wniosek został odrzucony.

4. Porównanie

- (21) W następstwie informacji o tymczasowych ustaleniach niektórzy producenci eksportujący twierdzili, że podczas obliczania dumpingu powinny zostać wprowadzone pewne dostosowania w odniesieniu do sprzedaży krajowej (głównie związane z kosztami przeładunku, załadunku, kosztami dodatkowymi i kosztami kredytu). Wnioski te zostały zbadane i w odniesieniu do jednego przedsiębiorstwa uznano, że rzeczywiście należy wprowadzić dodatkowe dostosowania. Po tym dostosowaniu margines dumpingu dla tego przedsiębiorstwa zmniejszył się z 4,3 % do 3,1 %.
- (22) Ponieważ w celu skonstruowania wartości normalnej wykorzystano dane pochodzące od przedsiębiorstwa wymienionego w motywie 21 powyżej, jak wyjaśniono w motywach 29 i 31 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, margines dumpingu tego ostatniego przedsiębiorstwa zmniejszył się z 11,2 % do 11,1 % w wyniku przyznanych dostosowań.
- (23) Wobec braku innych uwag w tym zakresie, oraz oprócz powyższej zmiany, motywy 35 i 36 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5. Margines dumpingu

- (24) W związku z powyższymi dostosowaniami ostatecznie ustalona wielkość dumpingu wyrażona jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem kształtuje się następująco:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Karn Corn	3,1 %
Malee Sampran	17,5 %
River Kwai	15,0 %
Sun Sweet	11,1 %

- (25) Dla przedsiębiorstw współpracujących niewłączonych do próby marginesy dumpingu zostały ustalone na podstawie średniego ważonego marginesu dumpingu przedsiębiorstw włączonych do próby, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Ustalony średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wynosił 12,9 %.
- (26) Wobec braku uwag, motyw 40 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

E. SZKODA

- (27) Jedna zainteresowana strona oświadczyła, że podejście Komisji do różnego rodzaju kanałów sprzedaży, opisane w motywach 50 i 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, jest niezgodne z rozporządzeniem podstawowym oraz Porozumieniem antydumpingowym WTO ⁽¹⁾, gdyż, rzekomo, „ma na celu sztuczne odzwierciedlenie większej szkody i nie może zostać uznane za odpowiednio uzasadnione ani obiektywne”. Aby poprzeć swoje stanowisko, wnioskodawca powołał się na sprawozdanie organu apelacyjnego WTO z dnia 24 lipca 2001 r. ⁽²⁾ (AB), w którym stwierdzono, że „władze przeprowadzające dochodzenie nie mają prawa przeprowadzać go w taki sposób, żeby w wyniku procesu ustalania faktów i oceny bardziej prawdopodobne stało się stwierdzenie, że przemysł krajowy poniósł szkodę” (ust. 196 AB).
- (28) Po pierwsze, żadna ze stron niniejszego postępowania, w tym wnioskodawca, nie zakwestionowała istnienia dwóch różnych kanałów sprzedaży, opisanych przez Komisję w motywach 50 i 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wraz z następstwami tego faktu dla kosztów sprzedaży i cen sprzedaży. Po drugie, również nie został zakwestionowany fakt, określony w motywie 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że cały przywóz dokonany przez współpracujących eksporterów tajlandzkich odbywał się pod marką sprzedawcy detalicznego. Wnioskodawca przyznał jednak: „Należy przypomnieć, że sprzedaż z Tajlandii sprzedawcom detalicznym w Europie jest przeprowadzana pod własną marką sprzedawcy detalicznego”.

⁽¹⁾ Porozumienie w sprawie wykonania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r.

⁽²⁾ WT/DS184/AB/R, 23.8.2001, Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe w odniesieniu do określonych produktów ze stali walcowanej na gorąco pochodzących z Japonii.

- (29) Ponadto należy również zauważyć, że w ust. 204 AB stwierdzono: „Jak już stwierdziliśmy, istotna dla władz przeprowadzających dochodzenia może być analiza przemysłu krajowego w rozbiciu na części, sektory czy segmenty”. Z tego względu, w celu sprawiedliwego orzeczenia szkody doznanej przez przemysł wspólnotowy oraz w celu ustalenia, czy przywóz po cenach dumpingowych z Tajlandii miał bezpośredni wpływ na szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy, stosowne było rozróżnienie dwóch odrębnych kanałów sprzedaży przynajmniej w przypadku niektórych wskaźników szkody. Określenie szkody objęło obydwie kanały razem wzięte, a także w odrębnej analizie, tam gdzie było to stosowne, sprzedaż pod marką sprzedawcy detalicznego.
- (30) Jednakże w ust. 204 AB stwierdzono, że: „...w przypadkach gdy władze prowadzące dochodzenie przeprowadzają badanie jednej z części przemysłu krajowego, powinny one zasadniczo zbadać w podobny sposób wszystkie inne części tworzące ten przemysł, jak również przeprowadzić całościowe badanie przemysłu”. Z tego względu służby Komisji uzupełniły przeprowadzaną analizę ryzyka o trzy wskaźniki szkody, które w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych zostały przeanalizowane osobno pod marką sprzedawcy detalicznego. Omawiane trzy wskaźniki to wielkość sprzedaży (motyw 56 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), cena sprzedaży (motyw 63 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych) oraz rentowność (motyw 66 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). Z tego względu dla każdego z powyższych trzech wskaźników szkody została osobno przeprowadzona specjalna analiza szkody w odniesieniu do marki własnej sprzedawcy detalicznego.
- (31) Jak określono w motywie 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym pod marką własną sprzedawcy detalicznego wynosiła około 63 % całkowitej sprzedaży przemysłu wspólnotowego (marka własna i sprzedawcy detalicznego) w okresie objętym dochodzeniem. W konsekwencji sprzedaż pod marką własną wynosiła około 37 % całości.
- (32) Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym produktów pod marką własną początkowo spadła o 1 % w 2003 r., wzrosła o 6 punktów procentowych w 2004 r. oraz spadła o 6 punktów procentowych w OD. W OD wielkość sprzedaży produktów pod marką własną praktycznie nie zmieniła się w porównaniu z 2002 r., tj. wyniosła niewiele ponad 68 000 ton.
- (33) Ceny jednostkowe w sprzedaży przemysłu wspólnotowego produktów pod marką własną klientom niepowiązanym pozostały praktycznie na niezmiennym poziomie przez cały okres badany. Z poziomu wynoszącego około 1 380 EUR za tonę w 2002 r. wzrosły o 2 % w 2003 r., spadły o 2 punkty procentowe w 2004 r., a następnie nieznacznie zmalały o 1 punkt procentowy w OD, kiedy to osiągnęły poziom 1 361 EUR za tonę.
- (34) W okresie badanym rentowność sprzedaży produktów przemysłu wspólnotowego pod marką własną, wyrażona jako procent sprzedaży netto, spadała stopniowo z prawie 30 % w 2002 r. do około 29 % w 2003 r. i do około 27 % w 2004 r., a następnie do około 24 % w OD.

	2002	2003	2004	OD
Wielkość sprzedaży WE (marka własna) klientom niepowiązanym (w tonach)	68 778	68 002	72 387	68 193
<i>Indeks (2002 = 100)</i>	100	99	105	99
Cena jednostkowa na rynku WE (marka własna) (EUR/tona)	1 380	1 405	1 386	1 361
<i>Indeks (2002 = 100)</i>	100	102	100	99
Rentowność sprzedaży WE klientom niepowiązanym (marka własna) (% sprzedaży netto)	29,7 %	29,0 %	27,4 %	23,6 %
<i>Indeks (2002 = 100)</i>	100	98	92	79

Źródło: Dochodzenie

- (35) Z tego względu należy zauważyć, że sprzedaż produktów pod marką własną pozostała stosunkowo niezmienna zarówno pod względem sprzedanych ilości, jak i cen w okresie badanym. Z kolei w tym samym okresie rentowność tej sprzedaży stopniowo malała. Przedstawiona sytuacja kontrastuje z oczywistą szkodą ustaloną w odniesieniu do wszystkich rodzajów sprzedaży łącznie z sytuacją określoną w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych w odniesieniu do sprzedaży pod marką sprzedawcy detalicznego. Oczywiście jest jednak, że wpływ przywozu z Tajlandii jest najbardziej odczuwalny tam, gdzie jest on największy, tj. w zakresie produktów pod marką sprzedawcy detalicznego.

- (36) Badanie przeprowadzone przez służby Komisji zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, uzupełnione o elementy omówione powyżej, spełnia warunek obiektywizmu określony w art. 3.1 Porozumienia antydumpingowego WTO, gdyż zostało ono przeprowadzone w odniesieniu do wszystkich wskaźników szkody wymienionych w art. 3,4 Porozumienia antydumpingowego WTO, z rozróżnieniem kanałów sprzedaży i bez niego, tam gdzie to zostało uznane za stosowne po uwzględnieniu specyfiki danego przypadku. Z tego względu powyższy wniosek zostaje odrzucony.
- (37) Wobec braku uwag w tym zakresie, motywy od 41 do 76 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Restrykcyjne praktyki handlowe

- (38) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że przemysł wspólnotowy brał udział w restrykcyjnych praktykach handlowych, rzekomo cechujących się ustalaniem cen na wspólnotowym rynku słodkiej kukurydzy. W celu poparcia tego spostrzeżenia, jedna ze stron stwierdziła, że: i) wyraźnie zwracała uwagę Komisji na tą kwestię w swoim oświadczeniu z dnia 21 czerwca 2006 r.; ii) jeden z europejskich sprzedawców detalicznych poruszył podobną kwestię w swoim oświadczeniu z dnia 17 maja 2006 r.; oraz iii) przedłożyła dnia 1 grudnia 2006 r. dwa e-maile od przewodniczącego skarżącego stowarzyszenia wspomnianego w motywie 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W jednym z tych e-maili z dnia 13 kwietnia 2005 r. przewodniczący organizacji skarżącej informuje dyrektora naczelnego tajwańskiego przedsiębiorstwa eksportującego, że zachodnioeuropejscy producenci uzgodnili ceny trzech rodzajów produktu podobnego.
- (39) Z tego względu powyższe zainteresowane strony wystąpiły z wnioskiem do Komisji o natychmiastowe zakończenie bieżącego postępowania na podstawie braku związku przyczynowego pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych i szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy, gdyż ceny stosowane przez przemysł wspólnotowy byłyby niewiarygodne i sztucznie zawyżone w wyniku rzekomego niekonkurencyjnego zachowania przemysłu wspólnotowego. Jedna ze stron, zwracając się do Komisji o ocenę potencjalnego wpływu na szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy, wynikającą z powyższego, rzekomo niekonkurencyjnego, zachowania, przed wyciągnięciem wniosków odnośnie do związku przyczynowego, powołała się bezpośrednio na zarówno art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, jak i na sprawę Mukand (¹).
- (40) Jeśli chodzi o pozycje i) i ii) w motywie 38, należy zauważyć, że te dwa oświadczenia składały się jedynie z kilku bezpodstawnych zarzutów. We wniosku, o którym mowa w i), wnioskodawca sam wskazał, że „dalsze informacje i dowody dotyczące tych nadużyć, które są rażącym łamaniem zasad konkurencji WE, zostaną przedłożone w odpowiednim czasie”. Następnie zainteresowana strona przesłała e-maile, o których mowa w motywie 38 powyżej.
- (41) Po otrzymaniu e-maili służby Komisji odpowiedzialne za kwestie antydumpingowe niezwłocznie poprosiły wnioskodawcę o przekazanie tego samego materiału służbom Komisji odpowiedzialnym za kwestie konkurencji. Ponadto, w świetle powyżej wspomnianych e-maili oraz mając na uwadze, że przewodniczący skarżącego stowarzyszenia przyznał się do ich autorstwa, służby Komisji odpowiedzialne za kwestie antydumpingowe dogłębnie zbadały ceny stosowane przez różnych producentów wspólnotowych.
- (42) Ponadto zdecydowanie zaprzeczał, że przemysł wspólnotowy kiedykolwiek zawarł takie porozumienie albo stosował ceny „referencyjne”, jak było to zasugerowane w e-mailu. Ze względu na to, że w ramach obecnego postępowania antydumpingowego służby Komisji dysponują szczegółowymi informacjami od wszystkich współpracujących producentów wspólnotowych, dotyczącymi cen w oparciu o model stworzony na podstawie poszczególnych transakcji, służby te sprawdziły, czy można zauważyć jakiejkolwiek dostosowania cen.
- (43) W niniejszym dochodzeniu nie wykryto dowodów na istnienie skutecznego dostosowania cen współpracujących producentów wspólnotowych. Ponadto rzeczywiste ceny w większości przypadków były poniżej cen „referencyjnych” przedstawionych w powyższym e-mailu z dnia 13 kwietnia 2005 r.
- (44) Instytucje wspólnotowe w toku dochodzenia nie znalazły dowodów na niekonkurencyjne zachowanie i sztucznie ustanawianie poziomów cenowych, które doprowadziły do podcięcia cen przemysłu wspólnotowego.
- (45) Zauważono również, że Komisja nie wydała żadnej ostatecznej decyzji o tym, że przemysł wspólnotowy brał udział w kartelu.

(¹) Sprawa T-58/99 Mukand i inni przeciw Radzie, Rec. 2001 II-2521.

- (46) W wyniku wszystkich powyższych elementów Komisja uważa, że w toku obecnego dochodzenia nie znaleziono dowodów odnoszących się do wpływu niekonkurencyjnego zachowania czy restrykcyjnych praktyk handlowych na ceny przemysłu wspólnotowego oraz wskaźniki szkody. W związku z powyższym wniosek został odrzucony.

2. Wpływ warunków meteorologicznych

- (47) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że podczas badania związku przyczynowego uwzględniony powinien zostać wpływ warunków meteorologicznych. Strony zwróciły uwagę w szczególności na: i) falę upałów latem 2003 r.; oraz ii) powodzie na Węgrzech w maju–sierpniu 2005 r.
- (48) Szczegółowo zbadano, czy fala upałów w Europie w 2003 r. (stwierdzenie i) powyżej) oraz powodzie w 2005 r. na Węgrzech (stwierdzenie ii) powyżej) mogły mieć wpływ na niekorzystną sytuację przemysłu wspólnotowego.
- (49) Wykazano, że ani fala upałów z 2003 r., ani susza z 2003 r. nie miały prawie żadnego wpływu na zebrane plony kukurydzy cukrowej na poziomie przemysłu wspólnotowego. Dane otrzymane od producentów wspólnotowych w ramach dochodzenia pokazują, że w badanym okresie zbiory utrzymywały się na stałym poziomie (w tonach kukurydzy cukrowej na hektar). Ponadto przypomina się, że Komisja stwierdziła, jak jest to opisane w motywach 86 i 87 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że koszt produkcji jednostkowej przemysłu wspólnotowego wzrósł jedynie o 5 % w okresie od 2002 r. do OD, głównie w wyniku wzrostu ceny stali (puszka stanowi największy koszt). Na podstawie tych elementów powyższe stwierdzenia i) i ii) zostają odrzucone.
- (50) Uznano, że warunki meteorologiczne nie mogły przyczynić się do naruszenia związku przyczynowego pomiędzy przywozem dumpingowym a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.
- (51) Wobec braku innych uwag w zakresie związku przyczynowego, motywy od 77 do 99 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

G. INTERES WSPÓLNOTY

- (52) Wobec braku nowych i ważnych uwag dotyczących interesu Wspólnoty, motywy od 100 do 118 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

H. OSTATECZNE ŚRODKI

- (53) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że: i) Komisja powinna przedstawić dalsze wyjaśnienia na temat wyliczenia zysku w wysokości 14 %, który byłby osiągnięty w sytuacji braku przywozu dumpingowego, jak jest to wspomniane w motywie 121 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych; oraz ii) wcześniej wspomniany zysk w wysokości 14 % jest zbyt wysoki. W odniesieniu do drugiego wniosku odwołano się do niedawnych postępowań ochronnych i antydumpingowych dotyczących podobnie przetwarzanych produktów rolnych, takich jak przetworzone owoce cytrusowe⁽¹⁾ oraz mrożone truskawki⁽²⁾, gdzie stosowany był margines zysku w wysokości odpowiednio 6,8 % i 6,5 %. Inna zainteresowana strona twierdziła z kolei, że iii) zysk w wysokości 14 % był zbyt niski i powinien raczej zostać ustalony na poziomie 17 % w celu odzwierciedlenia rentowności osiągniętej w 2002 r. w sprzedaży pod marką producenta detalicznego.
- (54) W odniesieniu do powyższych wniosków i) i iii), w motywie 121 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wytłumaczone jest, że zysk w wysokości 21,4 % osiągnięty w 2002 r. w sprzedaży zarówno pod marką własną, jak i marką sprzedawcy detalicznego, został dostosowany do wysokości 14 % w celu odzwierciedlenia różnicy w składzie na oznakowaniu przemysłu wspólnotowego w odróżnieniu od przywozu z Tajlandii. Komisja zauważyła również, jak jest to wskazane w motywie 66 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że rentowność sprzedaży pod marką sprzedawcy detalicznego wynosiła 17 % w 2002 r. i 11,1 % w 2003 r., tj. w okresie kiedy wielkość przywozu dumpingowego była najmniejsza. Komisja uznała za stosowne wyciągnąć średnią z tych dwóch stawek zysku, która wynosi 14 %.
- (55) W odniesieniu do powyższego wniosku ii) uznaje się, że zysk w sytuacji braku przywozu dumpingowego musi w jak największym stopniu odzwierciedlać faktyczną specyfikę przemysłu wspólnotowego. Dane z innych branż przemysłu dotyczące tego samego sektora w szerszym znaczeniu mogą mieć znaczenie jedynie w sytuacji braku takich informacji. To podejście, konsekwentnie stosowane przez Komisję, zostało podtrzymane przez Sąd Pierwszej Instancji w sprawie EFMA⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 658/2004 (Dz.U. L 104 z 8.4.2004, str. 67) (patrz: motyw 115).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1551/2006 (Dz.U. L 287 z 18.10.2006, str. 3) (patrz: motyw 144).

⁽³⁾ Sprawa T-210/95 EFMA przeciw Radzie, Rec. 1999 II-3291 (ust. 54 et seq.).

- (56) Z tego względu odrzucone zostają wnioski i), ii) oraz iii), a potwierdzone zostaje ustalenie, że w sytuacji braku przywozu dumpingowego zysk wyniósłby 14 %.
- (57) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Wspólnoty, a także zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ostateczne cło antydumpingowe powinno być

nałożone na poziomie marginesu dumpingu, jednak nie powinno być ono wyższe niż margines szkody przedstawiony w motywie 123 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, potwierdzony w niniejszym rozporządzeniu. Ponieważ poziom współpracy był bardzo wysoki, cło dla pozostałych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w dochodzeniu, zostaje ustalone na poziomie najwyższego cła, które ma być nałożone na przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu. Dlatego też cło rezydualne ustanawia się w wysokości 12,9 %.

- (58) W związku z powyższym ostateczne cła są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines szkody	Margines dumpingu	Cło antydumpingowe
Karn Corn	31,3 %	3,1 %	3,1 %
Malee Sampran	12,8 %	17,5 %	12,8 %
River Kwai	12,8 %	15,0 %	12,8 %
Sun Sweet	18,6 %	11,1 %	11,1 %
Nieobjęci próbą eksporterzy współpracujący	17,7 %	12,9 %	12,9 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	31,3 %	17,5 %	12,9 %

I. ZOBOWIĄZANIA

- (59) Po nałożeniu cel tymczasowych wielu producentów eksportujących wyraziło zainteresowanie przedstawieniem zobowiązań cenowych. Jednak po przedstawieniu ostatecznych wniosków (poza dwoma przedsiębiorstwami wymienionymi w motywie 60) przedsiębiorstwa te nie przedstawiły zobowiązań w terminie przewidzianym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (60) Współpracujący producent eksportujący nie przedstawił odpowiednio udokumentowanego zobowiązania w terminie wyznaczonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W rezultacie Komisja nie mogła przyjąć zobowiązania cenowego od tego producenta eksportującego. Jednak Rada ze względu na złożoność tej sprawy w przypadku omawianego podmiotu gospodarczego oraz w przypadku pozostałych producentów eksportujących znajdujących się w podobnej sytuacji (rozdrobniiona dziedzina przemysłu, producenci działający w kraju rozwijającym się, a także działający często zarówno w charakterze przedsiębiorstw handlowych, jak i producentów eksportujących, co sprawia, że przygotowanie odpowiedniego zobowiązania cenowego staje się trudniejsze) oraz ze względu na wysoki poziom współpracy w toku dochodzenia uważa, że w przypadku takich

producentów eksportujących należy w drodze wyjątku zezwolić na uzupełnienie zobowiązań cenowych po upływie wspomnianego terminu, jednak nie później niż w ciągu 10 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja może zaproponować odpowiednie zmiany tego rozporządzenia.

- (61) Po przedstawieniu ostatecznych wniosków dwóch producentów eksportujących przedstawiło zobowiązania cenowe w połączeniu z pułapem ilościowym, które można było zaakceptować zgodnie z art. 8 ust. 1 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwa te zaoferowały, że będą sprzedawać produkt objęty postępowaniem w ramach pułapu ilościowego po cenie równej lub wyższej niż poziomy cenowe znoszące szkodliwe skutki dumpingu. Przywóz powyżej pułapu ilościowego będzie podlegał cłom antydumpingowym. Przedsiębiorstwa te będą również dostarczać Komisji okresowych, szczegółowych informacji dotyczących ich wywozu do Wspólnoty, co pozwoli Komisji skutecznie kontrolować ich zobowiązania. Co więcej, struktura sprzedaży tych przedsiębiorstw jest taka, że Komisja uznaje, że ryzyko obejścia ustalonego zobowiązania jest ograniczone.

- (62) Komisja przyjęła, decyzją 2007/424/WE⁽¹⁾ wymienione zobowiązanie. Decyzja ta określa w sposób bardziej szczegółowy powody przyjęcia tych zobowiązań.
- (63) Aby Komisja i organy celne nadal mogły skutecznie monitorować stosowanie się przedsiębiorstw do zobowiązań, gdy odpowiednim organom celnym składany jest wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła antydumpingowego uzależnione jest od i) przedstawienia faktury w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku II; ii) warunku, że przywożone produkty zostały wytworzone, dostarczone i zafakturowane bezpośrednio przez wspomniane przedsiębiorstwa do pierwszego, niezależnego odbiorcy we Wspólnocie; oraz iii) warunku, że towary zgłoszone i przedstawione do oclenia odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku gdy warunki przedstawione powyżej nie są spełnione, odpowiednie cło antydumpingowe są należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.
- (64) W przypadku gdy Komisja wycofa, na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie z uwagi na naruszenie, odnosząc się do konkretnych transakcji, oraz oświadczy, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, powstanie długu celnego ma miejsce w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.
- (65) Importerzy powinni być świadomi w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, że istnieje możliwość powstania długu celnego, co stanowi zwykłe ryzyko handlowe, jak opisano w motywach 62 i 63, nawet jeżeli zobowiązanie przedstawione przez wytwórcę, od którego, bezpośrednio lub pośrednio, nabywają towary, zostało przyjęte przez Komisję.
- (66) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia podstawowego organy celne powinny niezwłocznie informować Komisję za każdym razem, gdy stwierdzą oznaki naruszenia zobowiązania.
- (67) Z powodów określonych powyżej zobowiązania przedstawione przez tajlandzkich producentów eksportujących zostają uznane za możliwe do przyjęcia przez Komisję, a zainteresowane przedsiębiorstwa zostały
- poinformowane o podstawowych faktach, ustaleniach i zobowiązaniach, na których oparta jest zgoda.
- (68) W przypadku naruszenia zobowiązania lub wycofania się z niego, lub w przypadku wycofania przez Komisję przyjęcia tego zobowiązania automatycznie stosuje się cło antydumpingowe nałożone przez Radę zgodnie z art. 9 ust. 4 na mocy art. 8. ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- J. OSTATECZNE POBRANIE CŁA TYMCZASOWEGO**
- (69) Ze względu na ustaloną dla producentów eksportujących w Tajlandii wysokość marginesu dumpingu oraz uwzględniając poziom szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu, uważa się za konieczne, aby kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem antydumpingowym nałożonym na mocy rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych zostały ostatecznie pobrane na poziomie nałożonego cła ostatecznego.
- (70) Indywidualne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego aktu prawnego, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (71) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. Stosownie do potrzeb, rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z celów indywidualnych,

(¹) Patrz: str. 41 niniejszego Dziennika Urzędowego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*), w postaci ziaren, przetworzonej lub zakonserwowanej za pomocą octu lub kwasu octowego, niezamrożonej, objętej kodem CN ex 2001 90 30 (kod TARIC 2001 90 30 10) oraz kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*), w postaci ziaren,

przetworzonej lub zakonserwowanej inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, niezamrożonej, innej niż produkty objęte pozycją 2006, objętej kodem CN ex 2005 80 00 (kod TARIC 2005 80 00 10), pochodzącej z Tajlandii.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ociecnem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Karn Corn Co., Ltd., 68 Moo 7 Tambol Saentor, Thamaka, Kanchanaburi 71130, Tajlandia	3,1	A789
Malee Sampran Public Co., Ltd., Abico Bldg. 401/1 Phaholyothin Rd., Lumlookka, Pathumthani 12130, Tajlandia	12,8	A790
River Kwai International Food Industry Co., Ltd., 52 Thaniya Plaza, 21st. Floor, Silom Rd., Bangrak, Bangkok 10500, Tajlandia	12,8	A791
Sun Sweet Co., Ltd., 9 M. 1, Sanpatong, Chiangmai, Thailand 50120	11,1	A792
Producenci wymienieni w załączniku I	12,9	A793
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	12,9	A999

3. Bez względu dla postanowień ust. 1 ostateczne cło antydumpingowe nie ma zastosowania wobec przywozów dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, oraz

4. Jeżeli nie postanowiono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

— towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

Artykuł 2

1. Przywozy zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowane przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy zostały ujęte w decyzji Komisji 2007/424/WE z każdorazowymi zmianami, są zwolnione z cła antydumpingowego nałożonego przez art. 1, pod warunkiem że:

— są one wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wyżej wymienione przedsiębiorstwa, pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie, oraz

— przywozom tym towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu:

— zawsze, gdy w odniesieniu do przywozów określonych w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony jeden lub więcej warunków wymienionych w tym ustępie, lub

— gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem lub decyzją, która odnosi się do konkretnej transakcji, i stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1888/2006 na przywóz kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*), w postaci ziaren, przetworzonej lub zakonserwowanej za pomocą octu lub kwasu octowego, niezamrożonej, objętej kodem CN ex 2001 90 30 (kod TARIC 2001 90 30 10) oraz kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*), w postaci ziaren, przetworzonej lub zakonserwowanej inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, niezamrożonej, innej niż produkty objęte pozycją 2006, objętej kodem

CN ex 2005 80 00 (kod TARIC 2005 80 00 10), pochodzącej z Tajlandii powinny zostać ostatecznie pobrane. Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego, jak przedstawiono w art. 1 ust. 2, są zwalniane.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 18 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady
F.-W. STEINMEIER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz producentów współpracujących, o którym mowa w art. 1 ust. 2, objętych dodatkowym kodem TARIC A793

Nazwa	Adres
Agroon (Thailand) Co., Ltd.	50/499-500 Moo 6, Baan Mai, Pakkret, Monthaburi 11120, Thailand
B.N.H. Canning Co., Ltd.	425/6-7 Sathorn Place Bldg., Klongtonsai, Klongsan, Bangkok 10600, Thailand
Boonsith Enterprise Co., Ltd.	7/4 M.2, Soi Chomthong 13, Chomthong Rd., Chomthong, Bangkok 10150, Thailand
Erawan Food Public Company Limited	Panjathani Tower 16th floor, 127/21 Nonsee Rd., Chongnonsee, Yannawa, Bangkok 10120, Thailand
Great Oriental Food Products Co., Ltd.	888/127 Panuch Village, Soi Thanaphol 2, Samsen-Nok, Huaykwang, Bangkok 10310, Thailand
Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd.	236 Krung Thon Muang Kaew Bldg., Sirindhorn Rd., Bangplad, Bangkok 10700, Thailand
Lampang Food Products Co., Ltd.	22K Building, Soi Sukhumvit 35, Klongton Nua, Wattana, Bangkok 10110, Thailand
O.V. International Import-Export Co., Ltd.	121/320 Soi Ekachai 66/6, Bangborn, Bangkok 10500, Thailand
Pan Inter Foods Co., Ltd.	400 Sunphavuth Rd., Bangna, Bangkok 10260, Thailand
Siam Food Products Public Co., Ltd.	3195/14 Rama IV Rd., Vibulthani Tower 1, 9th Fl., Klong Toey, Bangkok, 10110, Thailand
Viriyah Food Processing Co., Ltd.	100/48 Vongvanij B Bldg, 18th Fl, Praram 9 Rd., Huay Kwang, Bangkok 10310, Thailand
Vita Food Factory (1989) Ltd.	89 Arunammarin Rd., Banyikhan, Bangplad, Bangkok 10700, Thailand

ZAŁĄCZNIK II

W fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży do Wspólnoty produktów w ramach zobowiązania powinny być wskazane następujące elementy:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM, KTÓRE SĄ OBJĘTE ZOBOWIĄZANIEM”.
2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego wymienioną fakturę handlową.
3. Numer faktury handlowej.
4. Datę wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary przechodzą odprawę celną na granicy Wspólnoty.
6. Dokładny opis towarów, zawierający:
 - numer kodu produktu (PCN) używany do celów zobowiązania,
 - pełny opis słowny towarów odpowiadający danemu PCN,
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod TARIC,
 - ilość (należy podać w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena za tonę,
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - całkowite upusty oraz zniżki.
8. Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem we Wspólnocie, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę handlową, załączoną do towarów będących przedmiotem zobowiązania.
9. Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę oraz poniższe podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że sprzedaż na bezpośredni wywóz do Wspólnoty Europejskiej towarów ujętych w niniejszej fakturze jest dokonywana w zakresie i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2007/424/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 683/2007**z dnia 19 czerwca 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 19 czerwca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	30,8
	TR	96,8
	ZZ	63,8
0707 00 05	TR	92,9
	ZZ	92,9
0709 90 70	TR	91,2
	ZZ	91,2
0805 50 10	AR	56,1
	ZA	60,5
	ZZ	58,3
0808 10 80	AR	92,2
	BR	74,7
	CL	92,3
	CN	87,1
	NZ	96,2
	US	102,2
	ZA	99,8
	ZZ	92,1
0809 10 00	IL	156,1
	TR	199,9
	ZZ	178,0
0809 20 95	TR	289,2
	US	327,0
	ZZ	308,1
0809 30 10, 0809 30 90	CL	101,4
	US	149,4
	ZA	88,3
	ZZ	113,0
0809 40 05	CL	134,4
	IL	164,9
	US	222,0
	ZZ	173,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 684/2007**z dnia 19 czerwca 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla wieprzowiny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 tego rozporządzenia a cenami na te produkty wewnątrz Wspólnoty może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację rynku wieprzowiny, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75.
- (3) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania niektórych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji dla produktów wymienionych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacje wywozowe należy przyznawać tylko w odniesieniu do produktów, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które posiadają znak jakości zdrowotnej zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽²⁾.

wiąjącego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽²⁾. Produkty te powinny również spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych ⁽³⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁴⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunku, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją wywozową na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości zdrowotnej określonymi w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w sektorze wieprzowiny, stosowane od dnia 20 czerwca 2007 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0210 11 31 9110	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 11 31 9910	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9100	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9300	A00	EUR/100 kg	54,20
1601 00 91 9120	A00	EUR/100 kg	19,50
1601 00 99 9110	A00	EUR/100 kg	15,20
1602 41 10 9110	A00	EUR/100 kg	29,00
1602 41 10 9130	A00	EUR/100 kg	17,10
1602 42 10 9110	A00	EUR/100 kg	22,80
1602 42 10 9130	A00	EUR/100 kg	17,10
1602 49 19 9130	A00	EUR/100 kg	17,10

Uwaga: Kody produktów i kody serii A miejsc przeznaczenia są określone w zmienionym rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Kody miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 685/2007**z dnia 19 czerwca 2007 r.****ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminą jaj i albuminą mleka ⁽³⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽⁴⁾, ustanowiło szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywózowych oraz ustaliło ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.

- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen zgodnie z pochodzeniem. W konsekwencji ceny reprezentatywne powinny być opublikowane.

- (3) Niezbędny jest jak najszybsze zastosowanie tej zmiany, uwzględniając sytuację na rynku.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006.

⁽³⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 104. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2916/95 (Dz.U. L 305 z 19.12.1995, str. 49).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, str. 47. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 591/2007 (Dz.U. L 139 z 31.5.2007, str. 20).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 19 czerwca 2007 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

KOD CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	104,6	4	01
		104,5	4	02
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	212,6	26	01
		216,6	25	02
		306,6	0	03
0207 14 50	Pierś z kurczaka, mrożone	266,4	0	01
0207 25 10	Indyki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap, ale z szyjami, sercami, wątrobkami i żołądkami, znane jako »indyki 80 %« mrożone	128,8	9	01
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	264,3	10	01
		291,0	2	03
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	229,0	17	01

⁽¹⁾ Pochodzenie przywozu

- 01 Brazylia
- 02 Argentyna
- 03 Chile.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 686/2007**z dnia 19 czerwca 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz dla wniosków złożonych w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 533/2007 na mięso drobiowe**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 533/2007 z dnia 14 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze mięsa drobiowego⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 533/2007 otworzyło kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze mięsa drobiowego.
- (2) Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2007 r. przekraczają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia mogą być wydawane, poprzez ustalenie

współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski.

- (3) Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2007 r. dotyczą w przypadku niektórych kontyngentów ilości mniejszych niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Do wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 533/2007 w odniesieniu do podokresu trwającego od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2007 r. stosuje się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenia na przywóz na mocy rozporządzenia (WE) nr 533/2007 i które dodaje się do ilości w podokresie trwającym od dnia 1 października od dnia 31 grudnia 2007 r., ustala się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 15.5.2007, str. 9.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2007 r. (w %)	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które dodaje się do ilości w podokresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2007 r. (w kg)
P1	09.4067	17,471666	—
P2	09.4068	66,590751	—
P3	09.4069	1,720303	—
P4	09.4070	(¹)	300 250

(¹) Nie dotyczy: Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 687/2007**z dnia 19 czerwca 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz dla wniosków złożonych w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 na niektóre produkty w sektorze jaj i albumin jaj**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminą jaja kurzego i albuminą mleka ⁽²⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽³⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 539/2007 z dnia 15 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze jaj i albumin jaj ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 539/2007 otworzyło kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze jaj i albumin jaj.
- (2) Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2007 r. przekraczają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie

ilości pozwolenia mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski.

- (3) Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone w trakcie pierwszych siedmiu dni czerwca 2007 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2007 r. dotyczą w przypadku niektórych kontyngentów ilości mniejszych niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Do wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2007 w odniesieniu do podokresu trwającego od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2007 r. stosuje się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenia na przywóz na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2007 i które dodaje się do ilości w podokresie trwającym od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2007 r., ustala się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 104. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2916/95 (Dz.U. L 305 z 19.12.1995, str. 49).

⁽³⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.03.2007, str. 17).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 128 z 16.5.2007, str. 19.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2007 r. (w %)	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które dodaje się do ilości w podokresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2007 r. (w kg)
E1	09.4015	(¹)	26 825 000
E2	09.4401	28,599444	—
E3	09.4402	(¹)	2 218 319

(¹) Nie dotyczy: ilości wnioskowane są mniejsze od ilości dostępnych.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 688/2007**z dnia 19 czerwca 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2771/1999 w odniesieniu do przyjmowania do składowania masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oddanego do sprzedaży**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany ⁽²⁾ stanowi, że masło pochodzące ze skupu interwencyjnego oddane do sprzedaży musiało zostać przyjęte do składowania przed dniem 1 września 2006 r.

- (2) Uwzględniając sytuację na rynku masła i ilości masła w magazynach interwencyjnych, masło składowane przed dniem 1 czerwca 2007 r. powinno być wystawione do sprzedaży.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2771/1999.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 21 rozporządzenia (WE) nr 2771/1999 datę „1 września 2006 r.” zastępuje się datą „1 czerwca 2007 r.”

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1919/2006 (Dz.U. L 380 z 28.12.2006, str. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 689/2007**z dnia 19 czerwca 2007 r.****ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do jaj i żółtek jaj wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2771/75 przewiduje, że różnica między cenami produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia na światowym rynku a cenami we Wspólnocie może być pokryta refundacją wywozową w przypadku wywozu tych produktów jako towary wymienione w Załączniku do tego rozporządzenia.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości sum takich refundacji ⁽²⁾, określa produkty, w stosunku do których ustala się stawki refundacji, które stosuje się dla tych produktów wywożonych jako towary wymienione w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2771/75.

(3) Zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, stawkę refundacji na 100 kilogramów danych produktów podstawowych ustala się na okres uwzględniony przy ustalaniu refundacji do tych produktów wywożonych w stanie nieprzetworzonym.

(4) Artykuł 11 Porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego podczas Rundy Urugwajskiej stanowi, że refundacje wywozowe do produktów zaliczonych do towarów nie mogą przewyższać refundacji mających zastosowanie do produktów wywożonych w stanie nieprzetworzonym.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji mające zastosowanie w odniesieniu do produktów podstawowych objętych załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2771/75 oraz wywożonych jako towary objęte załącznikiem I do rozporządzenia (EWG) nr 2771/75 ustala się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 447/2007 (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 31).

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji obowiązujące od dnia 20 czerwca 2007 r. do jaj i żółtek jaj wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu

(EUR/100 kg)

Kod CN	Wyszczególnienie	Miejsce przeznaczenia ⁽¹⁾	Stawki refundacji
0407 00	Jaja ptasie w skorupkach, świeże, konserwowane lub gotowane:		
	– Drobiu:		
0407 00 30	– – Pozostałe:		
	a) przy wywozie owoalbuminy objętej kodem CN 3502 11 90 oraz 3502 19 90	02	0,00
		03	20,00
		04	0,00
	b) przy wywozie innych towarów	01	0,00
0408	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, mrożone lub inaczej zakonserwowane, zawierające lub niezawierające cukru lub innego środka słodzącego:		
	– Żółtko jaj:		
0408 11	– – Suszone:		
ex 0408 11 80	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi:		
	niesłodzone	01	50,00
0408 19	– – Pozostałe:		
	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi:		
ex 0408 19 81	– – – – W płynie:		
	niesłodzone	01	25,00
ex 0408 19 89	– – – – Mrożone:		
	niesłodzone	01	25,00
	– Pozostałe:		
0408 91	– – Suszone:		
ex 0408 91 80	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi:		
	niesłodzone	01	73,00
0408 99	– – Pozostałe:		
ex 0408 99 80	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi:		
	niesłodzone	01	18,00

⁽¹⁾ Miejsce przeznaczenia:

01 kraje trzecie. Stawki te nie mają zastosowania do Szwajcarii i Liechtensteinu do towarów wymienionych w tabelach I i II do Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską, z dnia 22 lipca 1972 r.;

02 Kuwejt, Bahrajn, Oman, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Jemen, Turcja, Hong Kong SAR i Rosja;

03 Korea Płd., Japonia, Malezja, Tajlandia, Tajwan i Filipiny;

04 wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i tych wymienionych w pkt 02 i 03.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 690/2007**z dnia 19 czerwca 2007 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1412/2006 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Libanu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

dzenia (WE) nr 1412/2006 nie wprowadzono jednak żadnych zmian.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1412/2006 z dnia 25 września 2006 r. dotyczące określonych środków ograniczających w odniesieniu do Libanu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5,

- (3) Bułgaria i Rumunia dostarczyły informacji dotyczących swoich właściwych organów. Począwszy od daty przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Wspólnoty Europejskiej, organy te należy zatem umieścić w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1412/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1

- (1) Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1412/2006 zawiera listę właściwych organów, którym powierzone zostały konkretne zadania związane z wykonaniem tego rozporządzenia.

Niniejszym do załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1412/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

- (2) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 ⁽²⁾ wprowadzono szereg zmian w związku z przyjęciem przez instytucje kilku aktów wymaganych z powodu przystąpienia Bułgarii i Rumunii do UE. W załączniku do rozporzą-

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Eneko LANDÁBURU

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 267 z 27.9.2006, str. 2.⁽²⁾ Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1412/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) między wpisami dotyczącymi Belgii i Republiki Czeskiej dodaje się, co następuje:

„BULGARIA

W sprawach pomocy finansowej i technicznej związanej z działaniami wojskowymi:

Министерство на финансите
Ул. „Славянска“, 4
1040 София
Тел. (+359-2) 98 59 28 01

Ministère des finances
4, rue Slavyanska
1040 Sofia
Tél. (+359) 298 59 28 01

W sprawie pomocy technicznej związanej z działaniami wojskowymi:

Министерство на икономиката и енергетиката
Ул. „Славянска“, 8
1052 София
Тел. (+359-2) 940 77 71 (7681)
Факс (+359-2) 988 07 27

Ministère de l'économie et de l'énergie
8, rue Slavyanska
1052 Sofia
Tél. (+359) 29 40 77 71/76 81
Fax (+359) 29 88 07 27

W sprawie instytucji kredytowych:

Българска народна банка
Пл. „Александър Батенберг“, 1
Тел. (+359-2) 91 45 25 00
Факс (+359-2) 91 45 25 35

Banque nationale de Bulgarie
1, place Alexander Battenberg
1000 Sofia
Tél. (+359) 291 45 25 00
Fax (+359) 291 45 25 35

2) między wpisami dotyczącymi Portugalii i Słowenii dodaje się, co następuje:

„RUMUNIA

Ministerul Afacerilor Externe
Agenția Națională de control al exporturilor
Str. Polonă, nr. 8, sector 1, București
Tel.: (40) 21 311 20 83;
Fax: (40) 21 311 12 65
Website: www.ancex.ro

Ministerul Internelor și Reformei Administrative
Direcția Generală de informații și protecție internă
Str. Beldiman, nr. 2-4, sector 5, București
Tel.: (40) 21 314 70 39;
Fax: (40) 21 311 13 53
Website: www.dgipi.ro

Ministerul Economiei și Finanțelor
Direcția Generală probleme speciale și situații de urgență
Calea Victoriei, nr. 152, sector 1, București
Tel.: (40) 21 202 51 66;
Fax: (40) 21 202 51 75
Website: www.minind.ro

Ministerul Apărării
Str. Izvor, nr. 3-5, Sector 5, București
Tel.: (40) 21 319 56 98;
Fax: (40) 21 319 56 98
Website: www.mapn.ro

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de Administrație Fiscală
Autoritatea Națională a Vămilelor
Str. Matei Millo, nr. 13, sector 1, București
Tel.: (40) 21 315 58 58;
Fax: (40) 21 313 82 51
Website: www.customs.ro

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 czerwca 2007 r.

przyjmująca zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii

(2007/424/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8 i art. 9,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1888/2006⁽²⁾ Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii.
- (2) Po przyjęciu tymczasowych środków antydumpingowych Komisja kontynuowała dochodzenie w sprawie dumpingu, zaistniałej szkody, związku przyczynowego oraz interesu Wspólnoty. Ostateczne ustalenia oraz wnioski z dochodzenia zostały przedstawione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 682/2007⁽³⁾, nakładającym ostateczne cła antydumpingowe i stanowiącym o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii.

- (3) Dochodzenie potwierdziło tymczasowe ustalenia dotyczące szkodliwego dumpingu w odniesieniu do przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii.

B. ZOBOWIĄZANIE

- (4) Po przyjęciu tymczasowych środków antydumpingowych dwaj współpracujący tajlandzcy producenci eksportujący złożyli zobowiązania cenowe zgodne z artykułem 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Producenci eksportujący zobowiązali się do sprzedaży produktu objętego postępowaniem, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 682/2007 w ramach pułapu ilościowego, po cenie równej lub wyższej niż poziom cenowy znoszący szkodliwe skutki dumpingu. Liczba rodzajów produktów objętych zobowiązaniem jest ograniczona do produktów eksportowanych w reprezentatywnych ilościach przez każdego wyżej wymienionego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem. Zaproponowano poszczególne minimalne ceny importowe dla każdego rodzaju produktu objętego zobowiązaniem, biorąc pod uwagę istnienie w okresie objętym dochodzeniem znacznych różnic cenowych pomiędzy poszczególnymi rodzajami produktów.
- (6) W ramach zobowiązania producenci eksportujący zaproponowali ograniczenie do pewnego pułapu ilościowego wywozu do Wspólnoty, gdyż w okresie objętym dochodzeniem sprzedawali nie tylko wyprodukowany przez nich produkt, lecz również produkt wyprodukowany przez innych producentów. Pułapy ilościowe dla każdego producenta eksportującego zostały ustalone na poziomie odpowiadającym ilości wywiezionego do Wspólnoty omawianego produktu wyprodukowanego przez nich samych w okresie objętym dochodzeniem. Przywóz produktu objętego postępowaniem powyżej pułapu ilościowego lub poza ramami zobowiązania będzie podlegał odpowiedniemu cłu antydumpingowemu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, str. 68.

⁽³⁾ Patrz: str. 14 tego Dziennika Urzędowego.

- (7) Ponadto producenci eksportujący zaproponowali, że w celu zmniejszenia ryzyka naruszenia zobowiązań cenowych w wyniku kompensacji, nie będą sprzedawali produktu objętego zobowiązaniem tym samym klientom we Wspólnocie Europejskiej, którym sprzedają inne produkty.
- (8) Producenci eksportujący będą również okresowo dostarczać Komisji szczegółowe informacje dotyczące dokonywanego wywozu do Wspólnoty, co pozwoli Komisji skutecznie monitorować złożone przez nich zobowiązania. Ponadto struktura sprzedaży tych przedsiębiorstw pozwala Komisji na uznanie, iż ryzyko obejścia przyjętego zobowiązania jest ograniczone.
- (9) Po ujawnieniu złożonych zobowiązań skarżący przemysł wspólnotowy sprzeciwił się im. Przemysł wspólnotowy twierdził, że ceny produktu objętego dochodzeniem są zmienne i z tego powodu nie może on zostać objęty zobowiązaniami. Ponadto przemysł wspólnotowy twierdził, że ponieważ producenci eksportujący sprzedawali tym samym klientom we Wspólnocie Europejskiej inne produkty wraz z produktem objętym zobowiązaniem, istnieje duże ryzyko kompensacji cen, tj. produkty nieobjęte zobowiązaniem mogą być sprzedawane po sztucznie zaniżonych cenach w celu skompensowania cen minimalnych produktu objętego zobowiązaniem. Z tych powodów przemysł wspólnotowy uznał, że zobowiązanie byłoby niestosownym środkiem w tym przypadku.
- (10) Należy zauważyć, że informacje o zmienności cen przedstawione przez przemysł wspólnotowy nie były przekonujące. Średnie ceny stosowane we Wspólnocie przez producentów przemysłu wspólnotowego pozostawały relatywnie niezmiennie w okresie objętym niniejszym dochodzeniem antydumpingowym. Chociaż przemysł wspólnotowy twierdził, że ceny w niektórych państwach członkowskich są bardziej zmienne niż w innych, przyznał on, że na te dane w znacznym stopniu miały wpływ dumpingowe ceny producentów tajlandzkich. Należy w tym przypadku zauważyć, jak jest to wskazane w motywie (5), że zaproponowane minimalne ceny przywozu oraz cła antydumpingowe stosowane powyżej pułapu ilościowego lub poza ramami zobowiązania usuwają wyrządzający szkodę wpływ dumpingu oraz mogą mieć nawet stabilizujący wpływ na rynek.
- (11) W odniesieniu do ryzyka kompensacji, jak jest to wskazane w motywie (7), zobowiązanie zawiera zapis, zgodnie z którym producenci eksportujący nie będą sprzedawali innych produktów tym samym klientom we Wspólnocie Europejskiej, którym sprzedają produkt objęty zobowiązaniem. Z tego względu złożone zobowiązania w wystarczającym stopniu zmniejszają ryzyko kompensacji.
- (12) W świetle powyższego, zobowiązania złożone przez tajlandzkich producentów eksportujących mogą zostać przyjęte.
- (13) Aby Komisja mogła skutecznie monitorować przestrzeganie zobowiązań przez przedsiębiorców przy przedłożeniu właściwemu organowi celnemu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu zgodnie ze zobowiązaniami, zwolnienie z cła antydumpingowego będzie uzależnione od i) przedstawienia faktury zawierającej przynajmniej informacje wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 682/2007; ii) warunku, że przywożone produkty zostały wytworzone, dostarczone i zafakturowane bezpośrednio przez wspomniane przedsiębiorstwa do pierwszego, niezależnego odbiorcy we Wspólnocie oraz iii) warunku, że towary zgłoszone i przedstawione do oclenia odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku braku takiej faktury, lub jeśli nie odpowiada ona produktowi przedstawionemu do oclenia, nałożone zostanie cło antydumpingowe w odpowiedniej wysokości.
- (14) W celu zapewnienia skutecznego przestrzegania zobowiązań, w wyżej wymienionym rozporządzeniu poinformowano importerów o tym, że niespełnienie warunków określonych w rozporządzeniu lub wycofanie przyjęcia zobowiązań przez Komisję może prowadzić do powstania długu celnego z tytułu odpowiednich transakcji.
- (15) W przypadku naruszenia zobowiązań lub wycofania się z nich lub w przypadku wycofania przyjęcia tych zobowiązań przez Komisję, cło antydumpingowe nałożone zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego jest automatycznie stosowane na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zobowiązania złożone przez wymienionych poniżej producentów eksportujących w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii zostają niniejszym przyjęte.

Kraj	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod Taric
Tajlandia	Malee Sampran Public Co., Ltd, Abico Bldg. 401/1 Phaholyothin Rd., Lumlookka, Pathumthani 12130	A790
	Sun Sweet Co., Ltd, 9 M. 1, Sanpatong, Chiangmai, Thailand 50120	A792

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 13 czerwca 2007 r.

określające działania dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2551)

(2007/425/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nielegalny handel okazami gatunków objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi⁽¹⁾ wykonujące Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (zwaną dalej „CITES”) jest przyczyną poważnych szkód dla zasobów dzikiej fauny i flory, zmniejsza także skuteczność programów zarządzania dziką fauną i florą; podważa legalny, zrównoważony handel i stanowi zagrożenie dla zrównoważonego rozwoju, w szczególności w przypadku rozwijających się gospodarek wielu krajów zajmujących się produkcją.
- (2) Stawienie czoła podstawowym przyczynom nielegalnego handlu gatunkami dzikiej fauny i flory jest niezwykle ważne w celu podkreślenia wysiłków zmierzających do egzekwowania prawa.
- (3) Zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 338/97 państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki mające na celu zapewnienie zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 338/97 i jego wykonanie, a w razie potrzeby – wszczęcie postępowania sądowego.
- (4) Zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 338/97 państwa członkowskie i Komisja mają obowiązek dopilnować, by podjęte zostały konieczne kroki mające na celu zaznajomienie społeczeństwa i jego informowanie o przepisach odnoszących się do wykonania CITES oraz niniejszego rozporządzenia.
- (5) Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 338/97 państwa członkowskie są zobowiązane do zagwarantowania, że w przypadku naruszeń rozporządzenia nakładane są sankcje odpowiadające ich charakterowi i powadze.
- (6) Zgodnie z przyjętym orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości państwa członkowskie odpowiedzialne są za zagwarantowanie, że kary za naruszenia przepisów wspólnotowych są skuteczne, odstraszające i proporcjonalne.
- (7) Zgodnie z art. 10 Traktatu WE koordynacja i współpraca między państwami członkowskimi oraz ich władzami jest niezbędna do zapewnienia skutecznego wykonania rozporządzenia (WE) nr 338/97.
- (8) Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 338/97 wymaga międzynarodowej współpracy, która jest również kluczowa do osiągnięcia celów CITES.
- (9) Opublikowane w listopadzie 2006 r. badania Komisji na temat wykonania unijnych przepisów dotyczących handlu gatunkami dzikiej fauny i flory w państwach UE-25 wykazują potrzebę określenia priorytetowych obszarów wymagających skoordynowanych prac oraz opracowania wspólnych wytycznych w celu ułatwienia stosowania rozporządzenia (WE) nr 338/97.
- (10) W opracowanych w grudniu 2006 r. wnioskach dotyczących zatrzymania utraty bioróżnorodności⁽²⁾ Rada wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz zwalczania nielegalnego handlu gatunkami objętymi CITES, a także nawołuje państwa członkowskie i Komisję do wzmocnienia skoordynowanej reakcji i działań mających na celu wykonanie CITES.

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1332/2005 (Dz.U. L 215 z 19.8.2005, str. 1).

⁽²⁾ 2773. spotkanie Rady ds. Środowiska Naturalnego w dniu 18 grudnia 2006 r.

- (11) Działania określone w niniejszym zaleceniu są wynikiem dyskusji, które odbyły się w ramach Grupy ds. Realizacji powołanej zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 338/96 oraz Komitetu ds. Handlu Dziką Fauną i Florą ustanowionego na mocy art. 18 przedmiotowego rozporządzenia,

NINIEJSZYM ZALECA:

- I. Państwa członkowskie powinny podjąć działania określone w niniejszym zaleceniu w celu ułatwienia wykonania rozporządzenia (WE) nr 338/97.

- II. W celu zwiększenia skuteczności egzekwowania prawa państwa członkowskie powinny podjąć poniższe działania:

- a) przyjęcie krajowych planów działania w zakresie koordynacji egzekwowania prawa; powinny one zawierać jasno określone cele i terminy realizacji, a także podlegać regularnym przeglądom i harmonizacji;
- b) zagwarantowanie, że wszystkie odnośne organy ścigania posiadają wystarczające środki finansowe i zasoby ludzkie do wykonania rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz że mają dostęp do specjalistycznego sprzętu i odpowiedniej wiedzy fachowej;
- c) zagwarantowanie, że kary za naruszanie rozporządzenia (WE) nr 338/97 zniechęcają do przestępstw związanych z handlem gatunkami dzikiej fauny i flory, zgodnie z przyjętym orzecnictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, są spójne co do ich stosowania, a w szczególności uwzględniają m.in. wartość rynkową gatunków będących przedmiotem przestępstwa oraz poniesione koszty;
- d) dla celów określonych w lit. c) przeprowadzanie szkoleń lub zajęć mających na celu szerzenie wiedzy dla organów ścigania, służb prokuratorskich i sądowniczych;
- e) zagwarantowanie, że wszystkie odnośne organy ścigania mają dostęp do odpowiednich szkoleń na temat rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz identyfikacji gatunków;
- f) zapewnienie odpowiednich informacji opinii publicznej oraz stronom zainteresowanym ze szczególnym naciskiem na szerzenie wiedzy o negatywnych skutkach nielegalnego handlu gatunkami dzikiej fauny i flory;
- g) oprócz kontroli na przejściach granicznych wymaganych na mocy rozporządzenia (WE) nr 338/97, zagwarantowanie wykonania rozporządzenia na poziomie krajowym, w szczególności poprzez regularne kontrole

handlowców i właścicieli, takich jak sklepy zoologiczne, hodowcy i szkółki;

- h) systematyczne korzystanie z ocen ryzyka i danych wywiadowczych w celu zapewnienia kontroli zarówno na przejściach granicznych, jak i w kraju;

- i) zagwarantowanie dostępności urządzeń i obiektów do tymczasowej opieki nad zatrzymanymi i skonfiskowanymi żywymi okazami gatunków oraz mechanizmów mających na celu ich przywrócenie do naturalnego siedliska w razie potrzeby.

- III. W celu wzmocnienia współpracy i efektywności wymiany informacji państwa członkowskie powinny podjąć poniższe działania:

- a) ustanowienie procedur koordynacji egzekwowania prawa we wszystkich odnośnych organach władz krajowych, poprzez m.in. założenie międzyagencyjnych komitetów, a także opracowanie protokołów ustaleń i innych międzyinstytucjonalnych porozumień o współpracy;
- b) ułatwianie dostępu odpowiednim pracownikom organów ścigania do istniejących zasobów, narzędzi i kanałów komunikacji w celu wymiany informacji dotyczących wykonania rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz CITES w taki sposób, że wszystkie odpowiednie informacje zostaną udostępnione pracownikom organów ścigania wszystkich szczebli, w tym pracownikom szeregowym;
- c) ustanowienie krajowych punktów kontaktowych w celu wymiany informacji oraz danych wywiadowczych na temat handlu gatunkami dzikiej fauny i flory;
- d) dzielenie się odpowiednimi informacjami na temat znaczących tendencji, zatrzymań oraz spraw sądowych podczas regularnych spotkań Grupy ds. Realizacji, a także spotkań międzysesyjnych;
- e) współpraca z odnośnymi organami ścigania w innych państwach członkowskich w sprawie ścigania przestępstw na mocy rozporządzenia (WE) nr 338/97;
- f) korzystanie ze środków przekazu, koordynacji i fachowej wiedzy Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych w koordynacji dochodzeń na poziomie wspólnotowym;
- g) wymiana informacji na temat kar za przestępstwa związane z handlem gatunkami dzikiej fauny i flory w celu zapewnienia spójności stosowania rozporządzenia;

- h) udzielenie pomocy na rzecz budowania potencjału w zakresie stosowania rozporządzenia (WE) nr 338/97 w innych państwach członkowskich, w tym poprzez programy szkoleniowe oraz udostępnianie podręczników i materiałów szkoleniowych;
 - i) udostępnianie innym państwom członkowskim istniejących narzędzi i materiałów mających na celu szerzenie wiedzy wśród społeczeństwa i zainteresowanych stron;
 - j) pomoc innym państwom członkowskim w zakresie tymczasowej opieki i przywrócenia do siedliska naturalnego zatrzymanych i skonfiskowanych żywych okazów gatunków;
 - k) ścisła współpraca z organami administracyjnymi CITES oraz organami ścigania w krajach źródłowych, tranzytu oraz docelowych poza Wspólnotą, a także sekretariatem CITES, MOPK Interpol oraz Światową Organizacją Celną w celu wykrywania, zniechęcania do handlu oraz zapobiegania handlowi gatunkami dzikiej fauny i flory poprzez wymianę informacji oraz danych wywiadowczych;
 - l) zapewnianie doradztwa i wsparcia organom administracyjnym CITES oraz organom ścigania w krajach źródłowych, tranzytu oraz docelowych poza Wspólnotą w celu ułatwienia legalnego i zrównoważonego handlu poprzez prawidłowe stosowanie procedur;
 - m) wspieranie programów mających na celu budowanie potencjału w krajach trzecich w celu skuteczniejszego wdrożenia i wykonania CITES poprzez m.in. środki współpracy na rzecz rozwoju oraz w ramach przyszłej strategii UE dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej ⁽¹⁾;
 - n) wzmacnianie współpracy między regionami mającej na celu zwalczanie nielegalnego handlu gatunkami dzikiej fauny i flory, m.in. poprzez budowanie powiązań z innymi inicjatywami na poziomie regionalnym i lokalnym.
- IV. Informacje na temat środków podjętych na podstawie niniejszego zalecenia należy przekazać Komisji wraz z informacjami określonymi w art. 15 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 338/97.
- Sporządzono w Brukseli, dnia 13 czerwca 2007 r.
- W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów W kierunku strategii UE dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej – wkład Komisji (COM(2007) 163).

STANOWISKA

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 31 maja 2007 r.

zmieniające wytyczne EBC/2004/15 w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie bilansu płatniczego, międzynarodowej pozycji inwestycyjnej oraz płynnych aktywów i pasywów w walutach obcych

(EBC/2007/3)

(2007/426/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 5 ust. 1 oraz art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Z uwagi na zmieniające się potrzeby wynikające z przekształceń ekonomicznych i technicznych niezbędne jest regularne aktualizowanie wymogów określonych w wytycznych EBC/2004/15 z dnia 16 lipca 2004 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie bilansu płatniczego, międzynarodowej pozycji inwestycyjnej oraz płynnych aktywów i pasywów w walutach obcych⁽¹⁾ oraz dostosowanie szczegółowości podziałów wymaganych na mocy tych wytycznych.

(2) Wraz z przyjmowaniem przez kolejne państwa członkowskie waluty euro konieczne będzie wyliczanie szeregów historycznych agregatów dla strefy euro w jej nowym składzie w zakresie zarówno bilansu płatniczego (w tym rachunku bieżącego skorygowanego o czynniki sezonowe), jak i międzynarodowej pozycji inwestycyjnej. Dlatego też potrzebne będą pewne zmiany wytycznych EBC/2004/15, wprowadzane w celu uwzględnienia poszerzenia strefy euro w odniesieniu do przekazywania danych historycznych. Okres, za który wymagane są dane historyczne, może być poddany ponownej ocenie do roku 2010.

(3) Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique odpowiedzialny jest za dostarczenie danych historycznych dla Belgii i Luksemburga w okresie przed styczniem 2002 r. i może w związku z tym przekazać tylko łączne dane historyczne dla Belgii i Luksemburga za okres przed styczniem 2002 r.

(4) Dostępność scentralizowanej bazy danych papierów wartościowych (SBDPW) cechującej się odpowiednią jakością danych jest kluczowa dla zapewnienia sprawnego działania systemu zbierania danych na zasadzie „papier po papierze” oraz realizacji docelowego zakresu, o którym mowa w załączniku VI do wytycznych EBC/2004/15, na poziomie jakości określonym w tych wytycznych. Rada Prezesów, uwzględniając uwagi zgłoszone przez Radę Ogólną, oceni w ciągu 2007 r. i, jeśli to konieczne, również w terminie późniejszym, czy jakość (w tym też zakres) informacji o papierach wartościowych zawartych w SBDPW oraz rozwiązania w zakresie wymiany danych z państwami członkowskimi są wystarczające do tego, aby krajowe banki centralne (KBC) lub inne właściwe władze statystyczne mogły wypełniać standardy jakości określone w wytycznych EBC/2004/15,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

W wytycznych EBC/2004/15 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Od marca 2008 r., począwszy od danych na koniec stycznia 2008 r. w odniesieniu do transakcji oraz danych na koniec 2007 r. w odniesieniu do stanów, systemy gromadzenia danych dotyczących inwestycji portfelowych powinny być zgodne z jednym z modeli określonych w tabeli załącznika VI. KBC mogą stopniowo wprowadzać wybrany model w celu osiągnięcia docelowego zakresu określonego w załączniku VI najpóźniej do marca 2009 r. w odniesieniu do danych o stanach występujących na koniec grudnia 2008 r.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 30.11.2004, str. 34.

b) dodaje się ustęp 7 w następującym brzmieniu:

„7. a) W odniesieniu do państwa członkowskiego, które przyjmie walutę euro w dniu 1 stycznia 2007 r. lub po tej dacie, zarówno KBC tego państwa członkowskiego, jak i KBC wszystkich pozostałych uczestniczących państw członkowskich przekazują do EBC, w chwili przyjęcia przez to państwo członkowskie waluty euro, dane historyczne zgodnie z wymogami określonymi w tabelach 1–8 załącznika II w celu umożliwienia wytworzenia agregatów statystycznych obejmujących strefę euro w jej nowym składzie. KBC przekazują dane historyczne za okresy wyszczególnione poniżej, z wyjątkiem podziałów wymienionych w tabeli 13, dla których zakres przekazania danych określono w tej tabeli. Wszystkie dane historyczne mogą być przygotowane w oparciu o najlepsze dostępne oszacowania.

i) jeżeli państwo członkowskie, które przyjmuje walutę euro, przystąpiło do UE przed majem 2004 r., dane historyczne obejmują co najmniej okres od 1999 r.;

ii) jeżeli państwo członkowskie, które przyjmuje walutę euro, przystąpiło do UE w maju 2004 r., dane historyczne obejmują co najmniej okres od 2004 r.;

iii) jeżeli państwo członkowskie, które przyjmuje walutę euro, przystąpiło do UE po maju 2004 r., dane historyczne obejmują co najmniej okres od dnia przystąpienia do UE;

b) jeśli dane historyczne, o których mowa w lit. a), nie obejmują obserwacji miesięcznych za okres pięciu lat dla każdej z czterech głównych pozycji rachunku bieżącego bilansu płatniczego, a mianowicie towarów, usług, dochodów i transferów bieżących, wówczas KBC zapewnią, aby przekazane przez nie dane zawierały te obserwacje;

c) Na mocy odstępstwa od postanowień lit. a) Banque centrale du Luxembourg nie ma obowiązku przekazania danych historycznych za okres do końca grudnia 2001 r., a Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique przekazuje dane łączne dla Belgii i Luksemburga za okres kończący się w grudniu 2001 r.”.

2) W artykule 3 wprowadza się następujące zmiany:

ustęp 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„6. Dane o transakcjach i stanach dla dłużnych papierów wartościowych w podziale według waluty emisji przekazywane są do EBC w terminie sześciu miesięcy po zakończeniu okresu, którego dane dotyczą.”.

3) W artykule 6 wprowadza się następujące zmiany:

po ust. 4 dodaje się następujący nowy ust. 4a:

„4a. Zezwala się na przekazanie najlepszych oszacowań dla następujących podziałów tabeli 2 załącznika II:

a) podział dochodów od innych inwestycji: I C 2.3.1-C 2.3.3 i pozycje Memo 1-4;

b) podział transferów bieżących: I D 1.1-D 1.8 i D 2.2.1-D 2.2.11; oraz

c) podział transferów kapitałowych: II A.1 i A.2.”.

4) Załączniki II, III i VI do wytycznych EBC/2004/15 zostają odpowiednio zmienione zgodnie z załącznikami I, II i III do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze wytyczne wchodzą w życie dwudziestego dnia po ich opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsze wytyczne adresowane są do KBC państw członkowskich, które przyjęły walutę euro.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 31 maja 2007 r.

Za Radę Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku II do wytycznych EBC/2004/15 wprowadza się następujące zmiany:

1. Tabela 2 zostaje zastąpiona przez poniższą tabelę:

„TABELA 2

Kwartalne krajowe komponenty bilansu płatniczego strefy euro ⁽¹⁾

	Przychody	Rozchody	Netto
I. Rachunek bieżący			
A. Towary	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
B. Usługi	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
C. Dochody			
1. Wynagrodzenie pracowników	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2. Dochody od inwestycji			
2.1. Inwestycje bezpośrednie	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.1.1. Dochody od kapitału	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.1.1.1. Dywidendy i podzielone zyski	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.1.1.2. Reinwestowane zyski i niepodzielone zyski	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.1.2. Dochody od należności (odsetki)	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2. Inwestycje portfelowe	zewnątrzne		krajowe
2.2.1. Dochody od kapitału	zewnątrzne		krajowe
2.2.2. Dochody od należności (odsetki)	zewnątrzne		krajowe
2.2.2.1. Obligacje	zewnątrzne		krajowe
2.2.2.2. Instrumenty rynku pieniężnego	zewnątrzne		krajowe
2.3. Pozostałe inwestycje	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.3.1. Odsetki zgodnie z BPM5 (nieskorygowane o FISIM ⁽²⁾).	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.3.2. Rezerwy na nieregulowane roszczenia	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.3.3. Pozostałe	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
Memo:			
1. dochody od inwestycji – odsetki zgodnie z SNA93 ⁽³⁾ (skorygowane o FISIM)	zewnątrzne		
2. wartość FISIM	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
3. dochody od inwestycji – odsetki zgodnie z BPM5 (nieskorygowane o FISIM)	zewnątrzne		
4. dochody od inwestycji – inne niż odsetki	zewnątrzne		
D. Transfery bieżące	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
1. Sektor rządowy	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
1.1. podatki od produktów	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
1.2. inne podatki od producentów	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
1.3. dotacje do produktów	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
1.4. inne dotacje dla producentów	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
1.5. podatki od dochodu, majątku itp.	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
1.6. składki na ubezpieczenia społeczne	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
1.7. świadczenia z tytułu ubezpieczeń społecznych inne niż w naturze	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
1.8. pozostałe transfery bieżące sektora rządowego	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne

	Przychody	Rozchody	Netto
2. Pozostałe sektory	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.1. wynagrodzenia pracowników	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2. pozostałe transfery	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.1. podatki od produktów	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.2. inne podatki od producentów	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.3. dotacje do produktów	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.4. inne dotacje dla producentów	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.5. podatki od dochodu, majątku itp.	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.6. składki na ubezpieczenia społeczne	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.7. świadczenia z tytułu ubezpieczeń społecznych inne niż w naturze	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.8. składki ubezpieczenia innego niż na życie netto	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.9. roszczenia z tytułu ubezpieczenia innego niż na życie	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.10. pozostałe transfery bieżące pozostałych sektorów niezaliczone do innych pozycji	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2.2.11. korekta z tytułu zmiany udziałów netto gospodarstw domowych w rezerwach funduszy emerytalnych	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
II. Rachunek kapitałowy	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
A. Transfery kapitałowe	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
1. podatki od kapitału	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
2. dotacje inwestycyjne i inne transfery kapitałowe	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
B. Nabycie/sprzedaż nieprodukcyjnych aktywów niefinansowych	zewnątrzne	zewnątrzne	zewnątrzne
	Aktywa netto	Pasywa netto	Netto
III. Rachunek finansowy			
1. Inwestycje bezpośrednie			zewnątrzne
1.1. Za granicą			zewnątrzne
1.1.1. Wniesienie/wycofanie udziału			zewnątrzne
1.1.1.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.1.1.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
1.1.2. Reinwestowane zyski			zewnątrzne
1.1.2.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.1.2.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
1.1.3. Pozostały kapitał			zewnątrzne
1.1.3.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.1.3.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
1.2. W gospodarce objętej sprawozdaniem			zewnątrzne
1.2.1. Wniesienie/wycofanie udziału			zewnątrzne
1.2.1.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.2.1.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
1.2.2. Reinwestowane zyski			zewnątrzne
1.2.2.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.2.2.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
1.2.3. Pozostały kapitał			zewnątrzne
1.2.3.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.2.3.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne

	Aktywa netto	Pasywa netto	Netto
2. Inwestycje portfelowe	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
2.1. Udziałowe papiery wartościowe	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
<i>w tym: Jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych i funduszy rynku pieniężnego</i>	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
(i) w posiadaniu władz monetarnych	zewewnętrzne		
(ii) w posiadaniu sektora rządowego	zewewnętrzne		
(iii) w posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewewnętrzne		
(iv) w posiadaniu pozostałych sektorów	zewewnętrzne		
2.1.1. W posiadaniu władz monetarnych	zewewnętrzne		
2.1.2. W posiadaniu sektora rządowego	zewewnętrzne		
2.1.3. Wyemitowane przez MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	wewnętrzne	krajowe	
2.1.4. W posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewewnętrzne		
2.1.5. Wyemitowane przez pozostałe sektory	wewnętrzne	krajowe	
2.1.6. W posiadaniu pozostałych sektorów	zewewnętrzne		
2.2. Dłużne papiery wartościowe	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
2.2.1. Obligacje	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
2.2.1.1. Wyemitowane przez władze monetarne	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.2. W posiadaniu władz monetarnych	zewewnętrzne		
2.2.1.3. Wyemitowane przez sektor rządowy	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.4. W posiadaniu sektora rządowego	zewewnętrzne		
2.2.1.5. Wyemitowane przez MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.6. W posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewewnętrzne		
2.2.1.7. Wyemitowane przez pozostałe sektory	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.8. W posiadaniu pozostałych sektorów	zewewnętrzne		
2.2.2. Instrumenty rynku pieniężnego	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
2.2.2.1. Wyemitowane przez władze monetarne	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.2. W posiadaniu władz monetarnych	zewewnętrzne		
2.2.2.3. Wyemitowane przez sektor rządowy	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.4. W posiadaniu sektora rządowego	zewewnętrzne		
2.2.2.5. Wyemitowane przez MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.6. W posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewewnętrzne		
2.2.2.7. Wyemitowane przez pozostałe sektory	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.8. W posiadaniu pozostałych sektorów	zewewnętrzne		
3. Finansowe derywaty			krajowe
3.1. Władze monetarne			krajowe
3.2. Sektor rządowy			krajowe
3.3. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			krajowe
3.4. Pozostałe sektory			krajowe
4. Pozostałe inwestycje	zewewnętrzne	zewewnętrzne	zewewnętrzne
4.1. Władze monetarne	zewewnętrzne	zewewnętrzne	
4.1.1. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewewnętrzne	zewewnętrzne	
4.1.2. Pozostałe aktywa/pasywa	zewewnętrzne	zewewnętrzne	

	Aktywa netto	Pasywa netto	Netto
4.2. Sektor rządowy	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.2.1. Kredyty handlowe	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.2.2. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.2.2.1. Kredyty i pożyczki	zewnątrzne		
4.2.2.2. Gotówka i lokaty	zewnątrzne		
4.2.3. Pozostałe aktywa/pasywa	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.3. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.3.1. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.3.2. Pozostałe aktywa/pasywa	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.4. Pozostałe sektory	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.4.1. Kredyty handlowe	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.4.2. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.4.2.1. Kredyty i pożyczki	zewnątrzne		
4.4.2.2. Gotówka i lokaty	zewnątrzne		
4.4.3. Pozostałe aktywa/pasywa	zewnątrzne	zewnątrzne	
5. Aktywa rezerwowe	zewnątrzne		
5.1. Złoto monetarne	zewnątrzne		
5.2. SDR-y	zewnątrzne		
5.3. Transza rezerwowa w MFW	zewnątrzne		
5.4. Waluty obce	zewnątrzne		
5.4.1. Gotówka i lokaty	zewnątrzne		
5.4.1.1. Władze monetarne i BIS	zewnątrzne		
5.4.1.2. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewnątrzne		
5.4.2. Papiery wartościowe	zewnątrzne		
5.4.2.1. Akcje	zewnątrzne		
5.4.2.2. Obligacje	zewnątrzne		
5.4.2.3. Instrumenty rynku pieniężnego	zewnątrzne		
5.4.3. Finansowe derywaty	zewnątrzne		
5.5. Pozostałe należności	zewnątrzne		

(¹) »Zewnętrzne« oznacza transakcje z rezydentami spoza strefy euro (w przypadku aktywów inwestycji portfelowych i dochodu z ich tytułu odnosi się do siedziby emitenta).

»Wewnętrzne« oznacza transakcje pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi strefy euro.

»Krajowe« oznacza wszystkie transakcje transgraniczne rezydentów uczestniczącego państwa członkowskiego (używane tylko w odniesieniu do pasywów rachunku inwestycji portfelowych oraz rachunku finansowych derywatów brutto).

(²) Usługi pośrednictwa finansowego mierzone pośrednio (FISIM – *Financial intermediation services indirectly measured*).

(³) System rachunków narodowych 1993."

2. Tabela 4 zostaje zastąpiona przez poniższą tabelę:

„TABELA 4

Kwartalne krajowe komponenty międzynarodowej pozycji inwestycyjnej strefy euro ⁽¹⁾

	Aktywa	Pasywa	Netto
I. Inwestycje bezpośrednie			zewnątrzne
1.1. Za granicą			zewnątrzne
1.1.1. Wniesienie/wycofanie udziału i reinwestowane zyski			zewnątrzne
1.1.1.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.1.1.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
1.1.2. Pozostały kapitał			zewnątrzne
1.1.2.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.1.2.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
1.2. W gospodarce objętej sprawozdaniem			zewnątrzne
1.2.1. Wniesienie/wycofanie udziału i reinwestowane zyski			zewnątrzne
1.2.1.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.2.1.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
1.2.2. Pozostały kapitał			zewnątrzne
1.2.2.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.2.2.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
II. Inwestycje portfelowe			krajowe
2.1. Udziałowe papiery wartościowe	wewnętrzne/ zewnątrzne	krajowe	
<i>w tym: Jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych i funduszy rynku pieniężnego</i>	wewnętrzne/ zewnątrzne	krajowe	
(i) <i>w posiadaniu władz monetarnych</i>	zewnątrzne		
(ii) <i>w posiadaniu sektora rządowego</i>	zewnątrzne		
(iii) <i>w posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)</i>	zewnątrzne		
(iv) <i>w posiadaniu pozostałych sektorów</i>	zewnątrzne		
2.1.1. W posiadaniu władz monetarnych	zewnątrzne		
2.1.2. W posiadaniu sektora rządowego	zewnątrzne		
2.1.3. Wyemitowane przez MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	wewnętrzne	krajowe	
2.1.4. W posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewnątrzne		
2.1.5. Wyemitowane przez pozostałe sektory	wewnętrzne	krajowe	
2.1.6. W posiadaniu pozostałych sektorów	zewnątrzne		
2.2. Dłużne papiery wartościowe	wewnętrzne/ zewnątrzne	krajowe	
2.2.1. Obligacje	wewnętrzne/ zewnątrzne	krajowe	
2.2.1.1. Wyemitowane przez władze monetarne	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.2. W posiadaniu władz monetarnych	zewnątrzne		
2.2.1.3. Wyemitowane przez sektor rządowy	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.4. W posiadaniu sektora rządowego	zewnątrzne		
2.2.1.5. Wyemitowane przez MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.6. W posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewnątrzne		
2.2.1.7. Wyemitowane przez pozostałe sektory	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.8. W posiadaniu pozostałych sektorów	zewnątrzne		

	Aktywa	Pasywa	Netto
2.2.2. Instrumenty rynku pieniężnego	wewnętrzne/ zewnętrzne	krajowe	
2.2.2.1. Wyemitowane przez władze monetarne	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.2. W posiadaniu władz monetarnych	zewnętrzne		
2.2.2.3. Wyemitowane przez sektor rządowy	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.4. W posiadaniu sektora rządowego	zewnętrzne		
2.2.2.5. Wyemitowane przez MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.6. W posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewnętrzne		
2.2.2.7. Wyemitowane przez pozostałe sektory	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.8. W posiadaniu pozostałych sektorów	zewnętrzne		
III. Finansowe derywaty	zewnętrzne	zewnętrzne	zewnętrzne
3.1. Władze monetarne	zewnętrzne	zewnętrzne	zewnętrzne
3.2. Sektor rządowy	zewnętrzne	zewnętrzne	zewnętrzne
3.3. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewnętrzne	zewnętrzne	zewnętrzne
3.4. Pozostałe sektory	zewnętrzne	zewnętrzne	zewnętrzne
IV. Pozostałe inwestycje	zewnętrzne	zewnętrzne	zewnętrzne
4.1. Władze monetarne	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.1.1. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.1.2. Pozostałe aktywa/pasywa	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.2. Sektor rządowy	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.2.1. Kredyty handlowe	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.2.2. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.2.2.1. Kredyty i pożyczki	zewnętrzne		
4.2.2.2. Gotówka i lokaty	zewnętrzne		
4.2.3. Pozostałe aktywa/pasywa	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.3. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.3.1. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.3.2. Pozostałe aktywa/pasywa	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.4. Pozostałe sektory	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.4.1. Kredyty handlowe	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.4.2. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewnętrzne	zewnętrzne	
4.4.2.1. Kredyty i pożyczki	zewnętrzne		
4.4.2.2. Gotówka i lokaty	zewnętrzne		
4.4.3. Pozostałe aktywa/pasywa	zewnętrzne	zewnętrzne	
V. Aktywa rezerwowe	zewnętrzne		
5.1. Złoto monetarne	zewnętrzne		
5.2. SDR-y	zewnętrzne		
5.3. Transza rezerwowa w MFW	zewnętrzne		
5.4. Waluty obce	zewnętrzne		
5.4.1. Gotówka i lokaty	zewnętrzne		
5.4.1.1. Władze monetarne i BIS	zewnętrzne		
5.4.1.2. Pozostałe MIF	zewnętrzne		

	Aktywa	Pasywa	Netto
5.4.2. Papiery wartościowe	zewnątrzne		
5.4.2.1. Akcje	zewnątrzne		
5.4.2.2. Obligacje	zewnątrzne		
5.4.2.3. Instrumenty rynku pieniężnego	zewnątrzne		
5.4.3. Finansowe derywaty	zewnątrzne		
5.5. Pozostałe należności	zewnątrzne		

(¹) »Zewnętrzne« oznacza transakcje z rezydentami spoza strefy euro (w przypadku aktywów inwestycji portfelowych i dochodu z ich tytułu odnosi się do siedziby emitenta).

»Wewnętrzne« oznacza transakcje pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi strefy euro.

»Krajowe« oznacza wszystkie transakcje transgraniczne rezydentów uczestniczącego państwa członkowskiego (używane tylko w odniesieniu do pasywów rachunku inwestycji portfelowych).»

3. Tabela 5 zostaje zastąpiona przez poniższą tabelę:

„TABELA 5

Roczne krajowe komponenty międzynarodowej pozycji inwestycyjnej strefy euro (¹)

	Aktywa	Pasywa	Netto
I. Inwestycje bezpośrednie			zewnątrzne
1.1. Za granicą			zewnątrzne
1.1.1. Wniesienie/wycofanie udziału i reinwestowane zyski			zewnątrzne
1.1.1.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.1.1.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
w tym:			
1.1.1.A Udziały w giełdowych spółkach zagranicznych (wartość rynkowa)			zewnątrzne
1.1.1.B Udziały w niegiełdowych spółkach zagranicznych (wartość księgowa)			zewnątrzne
Memo:			
— Udziały w giełdowych spółkach zagranicznych (wartość księgowa)			zewnątrzne
1.1.2. Pozostały kapitał			zewnątrzne
1.1.2.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.1.2.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
1.2. W gospodarce objętej sprawozdaniem			zewnątrzne
1.2.1. Wniesienie/wycofanie udziału i reinwestowane zyski			zewnątrzne
1.2.1.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.2.1.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne
w tym:			
1.2.1.A Udziały w giełdowych spółkach strefy euro (wartość rynkowa)			zewnątrzne
1.2.1.B Udziały w niegiełdowych spółkach strefy euro (wartość księgowa)			zewnątrzne
Memo:			
— Udziały w giełdowych spółkach strefy euro (wartość księgowa)			zewnątrzne
1.2.2. Pozostały kapitał			zewnątrzne
1.2.2.1. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)			zewnątrzne
1.2.2.2. Pozostałe sektory			zewnątrzne

	Aktywa	Pasywa	Netto
II. Inwestycje portfelowe			krajowe
2.1. Udziałowe papiery wartościowe	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
w tym: Jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych i funduszy rynku pieniężnego	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
(i) w posiadaniu władz monetarnych	zewewnętrzne		
(ii) w posiadaniu sektora rządowego	zewewnętrzne		
(iii) w posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewewnętrzne		
(iv) w posiadaniu pozostałych sektorów	zewewnętrzne		
2.1.1. W posiadaniu władz monetarnych	zewewnętrzne		
2.1.2. W posiadaniu sektora rządowego	zewewnętrzne		
2.1.3. Wyemitowane przez MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	wewnętrzne	krajowe	
2.1.4. W posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewewnętrzne		
2.1.5. Wyemitowane przez pozostałe sektory	wewnętrzne	krajowe	
2.1.6. W posiadaniu pozostałych sektorów	zewewnętrzne		
2.2. Dłużne papiery wartościowe	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
2.2.1. Obligacje	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
2.2.1.1. Wyemitowane przez władze monetarne	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.2. W posiadaniu władz monetarnych	zewewnętrzne		
2.2.1.3. Wyemitowane przez sektor rządowy	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.4. W posiadaniu sektora rządowego	zewewnętrzne		
2.2.1.5. Wyemitowane przez MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.6. W posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewewnętrzne		
2.2.1.7. Wyemitowane przez pozostałe sektory	wewnętrzne	krajowe	
2.2.1.8. W posiadaniu pozostałych sektorów	zewewnętrzne		
2.2.2. Instrumenty rynku pieniężnego	wewnętrzne/ zewewnętrzne	krajowe	
2.2.2.1. Wyemitowane przez władze monetarne	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.2. W posiadaniu władz monetarnych	zewewnętrzne		
2.2.2.3. Wyemitowane przez sektor rządowy	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.4. W posiadaniu sektora rządowego	zewewnętrzne		
2.2.2.5. Wyemitowane przez MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.6. W posiadaniu MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewewnętrzne		
2.2.2.7. Wyemitowane przez pozostałe sektory	wewnętrzne	krajowe	
2.2.2.8. W posiadaniu pozostałych sektorów	zewewnętrzne		
III. Finansowe derywaty	zewewnętrzne	zewewnętrzne	zewewnętrzne
3.1. Władze monetarne	zewewnętrzne	zewewnętrzne	zewewnętrzne
3.2. Sektor rządowy	zewewnętrzne	zewewnętrzne	zewewnętrzne
3.3. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewewnętrzne	zewewnętrzne	zewewnętrzne
3.4. Pozostałe sektory	zewewnętrzne	zewewnętrzne	zewewnętrzne
IV. Pozostałe inwestycje	zewewnętrzne	zewewnętrzne	zewewnętrzne
4.1. Władze monetarne	zewewnętrzne	zewewnętrzne	
4.1.1. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewewnętrzne	zewewnętrzne	
4.1.2. Pozostałe aktywa/pasywa	zewewnętrzne	zewewnętrzne	

	Aktywa	Pasywa	Netto
4.2. Sektor rządowy	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.2.1. Kredyty handlowe	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.2.2. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.2.2.1. Kredyty i pożyczki	zewnątrzne		
4.2.2.2. Gotówka i lokaty	zewnątrzne		
4.2.3. Pozostałe aktywa/pasywa	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.3. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.3.1. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.3.2. Pozostałe aktywa/pasywa	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.4. Pozostałe sektory	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.4.1. Kredyty handlowe	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.4.2. Pożyczki/Gotówka i lokaty	zewnątrzne	zewnątrzne	
4.4.2.1. Kredyty i pożyczki	zewnątrzne		
4.4.2.2. Gotówka i lokaty	zewnątrzne		
4.4.3. Pozostałe aktywa/pasywa	zewnątrzne	zewnątrzne	
V. Aktywa rezerwowe	zewnątrzne		
5.1. Złoto monetarne	zewnątrzne		
5.2. SDR-y	zewnątrzne		
5.3. Transza rezerwowa w MFW	zewnątrzne		
5.4. Waluty obce	zewnątrzne		
5.4.1. Gotówka i lokaty	zewnątrzne		
5.4.1.1. Władze monetarne i BIS	zewnątrzne		
5.4.1.2. MIF (z wyłączeniem banków centralnych)	zewnątrzne		
5.4.2. Papiery wartościowe	zewnątrzne		
5.4.2.1. Akcje	zewnątrzne		
5.4.2.2. Obligacje	zewnątrzne		
5.4.2.3. Instrumenty rynku pieniężnego	zewnątrzne		
5.4.3. Finansowe derywaty	zewnątrzne		
5.5. Pozostałe należności	zewnątrzne		

(¹) »Zewnętrzne« oznacza transakcje z rezydentami spoza strefy euro (w przypadku aktywów inwestycji portfelowych i dochodu z ich tytułu odnosi się do siedziby emitenta).

»Wewnętrzne« oznacza transakcje pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi strefy euro.

»Krajowe« oznacza wszystkie transakcje transgraniczne rezydentów uczestniczącego państwa członkowskiego (używane tylko w odniesieniu do pasywów rachunku inwestycji portfelowych).»

4. Tabela 9 zostaje zastąpiona przez następującą tabelę:

„TABELA 9

Struktura geograficzna EBC dla obrotów kwartalnego bilansu płatniczego i rocznej międzynarodowej pozycji inwestycyjnej

— Dania
— Szwecja
— Zjednoczone Królestwo
— Państwa członkowskie UE spoza strefy euro, z wyłączeniem Dani, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa ⁽¹⁾
— Instytucje UE ⁽²⁾
— Szwajcaria
— Kanada
— Stany Zjednoczone
— Japonia
— Strefy ulg i preferencji finansowych ⁽³⁾
— w tym: Hongkong
— Organizacje międzynarodowe z wyłączeniem instytucji UE ⁽⁴⁾
— Brazylia
— Chiny
— Indie
— Federacja Rosyjska

⁽¹⁾ Nie jest wymagany podział na poszczególne kraje.

⁽²⁾ Patrz: tabela 12. Nie jest wymagany podział na poszczególne kraje.

⁽³⁾ Obowiązkowe tylko dla rachunku finansowego bilansu płatniczego, dochodu i międzynarodowej pozycji inwestycyjnej. Obroty rachunku bieżącego (z wyłączeniem dochodu) ze strefami ulg i preferencji finansowych można wykazywać bądź oddzielnie, bądź w pozycji »Pozostałe«. Patrz: tabela 11. Nie jest wymagany podział na poszczególne kraje.

⁽⁴⁾ Patrz: tabela 12. Nie jest wymagany podział na poszczególne kraje.”.

5. Tabela 13 zostaje uzupełniona o wiersze dodane na końcu tabeli:

„Podział dochodów od kapitału			
Kwartalny BP	IV kwartał 2007	marzec 2008	załącznik II, tabela 2
Pozycje I.C.2.1.1.1 i C.2.1.1.2 (*)			
Podział dochodów od pozostałych inwestycji			
Kwartalny BP	IV kwartał 2008	marzec 2009	załącznik II, tabela 2
Pozycje I.C.2.3.1–C.2.3.3 (*)			
Memo 1–4 (*)	IV kwartał 2008	marzec 2009	załącznik II, tabela 2
Podział transferów bieżących			
Kwartalny BP	IV kwartał 2007	marzec 2008	załącznik II, tabela 2
Pozycje I.D.1, D.2, D.2.1 i D.2.2 (*)			
Pozycje I.D.1.1 do D.1.8 i D.2.2.1–D.2.2.11 (*)	IV kwartał 2008	marzec 2009	załącznik II, tabela 2
Podział rachunku kapitałowego			
Kwartalny BP	IV kwartał 2007	marzec 2008	załącznik II, tabela 2
Pozycje II.A i II.B (*)			
Pozycje II.A.1 i II.A.2 (*)	IV kwartał 2008	marzec 2009	załącznik II, tabela 2

Inwestycje portfelowe – udziałowe papiery wartościowe – jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych i funduszy rynku pieniężnego			
Kwartalny BP	I kwartał 2010	czerwiec 2010	załącznik II, tabela 2
Kwartalna MPI	I kwartał 2010	czerwiec 2010	załącznik II, tabela 4
Roczna MPI	koniec grudnia 2009	czerwiec 2010	załącznik II, tabela 5

(*) Patrz: tabela 2 w załączniku II."

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku III do wytycznych EBC/2004/15 wprowadza się następujące zmiany:

1. Dodaje się, co następuje, bezpośrednio przed sekcją 1:

„Terminy »rezydent« i »mający siedzibę« mają takie samo znaczenie, jak określone w art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2533/98. W przypadku strefy euro terytorium ekonomiczne obejmuje: (i) terytorium ekonomiczne uczestniczących państw członkowskich; oraz (ii) Europejski Bank Centralny, uznawany za rezydenta strefy euro.

Reszta świata (RS) obejmuje terytoria ekonomiczne spoza strefy euro, tj. państwa członkowskie, które nie przyjęły waluty euro, wszystkie kraje trzecie oraz organizacje międzynarodowe, w tym organizacje fizycznie zlokalizowane na obszarze strefy euro. Wszystkie instytucje UE (*) uznawane są za rezydenta spoza strefy euro. Tak więc wszystkie transakcje uczestniczących państw członkowskich z instytucjami UE wykazywane są i klasyfikowane w statystce bilansu płatniczego i międzynarodowej pozycji inwestycyjnej strefy euro jako transakcje z rezydentami spoza strefy euro.

W poniższych przypadkach siedzibę określa się na następujących zasadach:

- a) pracowników ambasad i baz wojskowych należy klasyfikować zgodnie z krajem, z którego pochodzi zatrudniający rząd, z wyjątkiem pracowników zatrudnionych w kraju goszczącym, w którym ambasada lub baza wojskowa ma siedzibę;
- b) w przypadku transgranicznych transakcji gruntami i/lub budynkami (np. letnie domy) przyjmuje się, że właściciele nieruchomości przenoszą prawo własności na umowną jednostkę organizacyjną będącą rezydentem kraju, w którym zlokalizowana jest nieruchomość. Umowna jednostka traktowana jest jak jednostka znajdująca się w posiadaniu i pod kontrolą właściciela nierezydenta;
- c) w przypadku braku znaczącego fizycznego wymiaru danej jednostki prawnej, np. funduszy inwestycyjnych (jako jednostek odrębnych od jednostek nimi zarządzających), podmiotów sekurytyzacyjnych i niektórych spółek specjalnego przeznaczenia, za miejsce ich siedziby uznaje się terytorium ekonomiczne, na podstawie prawa którego podmiot został utworzony. Jeśli podmiot nie posiada osobowości prawnej, jako kryterium właściwości terytorialnej przyjmuje się prawo tego kraju, które określa zasady powstania i prowadzenia działalności podmiotu.

(*) Nie obejmuje EBC.”.

2. Usuwa się drugie zdanie trzeciego ustępu podsekcji 1.1 („Podstawowa różnica polega na tym, że EBC nie wymaga podziału dochodu kapitałowego od inwestycji bezpośrednich na zyski rozdzielone i nierozdzielone.”).
3. Usuwa się drugi ustęp subsekcji 1.2 („Podczas gdy komponenty standardowe rachunku kapitałowego MFW zawierają podział sektorowy na »sektor rządowy« i »pozostałe sektory« (z dalszym podziałem na podsektory), EBC sporządza jedynie rachunek kapitałowy ogółem, bez podziału.”).

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku VI do wytycznych EBC/2004/15 wprowadza się następujące zmiany:

1. Usuwa się drugie zdanie trzeciego akapitu („Dlatego też, jeśli »project closure document« (ostateczna dokumentacja projektu) dotycząca Fazy 1 projektu SBDPW nie zostanie przedstawiona Radzie Prezesów za pośrednictwem Komitetu Statystyki Europejskiego Systemu Banków Centralnych do końca marca 2005 r., wówczas ten termin ostateczny zostanie przesunięty o czas opóźnienia przekazania dokumentacji.”).
2. Zdanie rozpoczynające się wyrazami „Od marca 2008 r.” i zakończone wyrazami „w poniższej tabeli” zastępuje się następującym zdaniem:

„Począwszy od daty określonej w art. 2 ust. 6 oraz biorąc pod uwagę opcję stopniowego wprowadzania wskazaną w tym przepisie, systemy gromadzenia danych dotyczących inwestycji portfelowych zgodne są z jednym z modeli przedstawionych w poniższej tabeli.”.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2007/427/WPZiB

z dnia 18 czerwca 2007 r.

w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 18 ust. 5 w związku z art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 30 stycznia 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/49/WPZiB ⁽¹⁾ mianujące pana Christiana Schwarza-Schillinga Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Bośni i Hercegowinie.

(2) W dniu 7 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/87/WPZiB ⁽²⁾ zmieniające i przedłużające do dnia 30 czerwca 2007 r. mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie.

(3) Christian Schwarz-Schilling poinformował Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, że nie będzie dążył do przedłużenia swojego mandatu po dniu 30 czerwca 2007 r.

(4) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2007/87/WPZiB, mandat SPUE powinien zostać przedłużony do dnia 29 lutego 2008 r. Należy zatem mianować nowego SPUE w Bośni i Hercegowinie na pozostały okres od 1 lipca 2007 r. do 29 lutego 2008 r.

(5) Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel zarekomendował pana Miroslava Lajčaka na stanowisko nowego SPUE w Bośni i Hercegowinie.

(6) Art. 49 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽³⁾ stanowi, że akty podstawowe mogą w szczególności mieć formę decyzji zgodnie z art. 18 ust. 5 Traktatu.

(7) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i może zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Mianowanie

Pan Miroslav Lajčák zostaje niniejszym mianowany Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Bośni i Hercegowinie na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 29 lutego 2008 r. Pełni on swoje funkcje zgodnie z mandatem i szczegółowymi uzgodnieniami określonymi we wspólnym działaniu 2007/87/WPZiB.

Artykuł 2

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 29 lutego 2008 r. wynosi 1 530 000 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.2006, str. 21. Wspólne działanie ostatnio zmienione wspólnym działaniem 2006/523/WPZiB (Dz.U. L 207 z 27.7.2006, str. 30).

⁽²⁾ Dz.U. L 35 z 8.2.2007, str. 35.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

2. Zarządzanie wydatkami podlega umowie pomiędzy SPUE a Komisją. Wydatki stają się kwalifikowalne od dnia 1 lipca 2007 r.

Artykuł 3

Przegląd

Do połowy listopada 2007 r. SPUE przedstawi Sekretarzowi Generalnemu/Wysokiemu Przedstawicielowi, Radzie i Komisji kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

Artykuł 4

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 5

Publikacja

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 18 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

F.-W. STEINMEIER

Przewodniczący